LRKSA OFICIALUS ORGANAS, KATALIKIŠKAI TAUTIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS
Išeina ketvirtadieniais — Redaguoja Matas Zujus
Prenumerata metams $2.00, pusmečiui $1.00
73 E. South St. (P. O. Box 32), Wilkes-Barre, Pa.
Telefonas: VA 3-4711

GARSAS

LITHUANIAN R. C. ALLIANCE OF AMERICA
OFFICIAL PUBLICATION
Published every Thursday
Advertising Rates on Application
73 E. South St. (P. O. Box 32), Wilkes-Barre, Pa.
Phone: VA 3-4711

Entered as Second Class Matter January 16, 1936, at Post Office at Wilkes-Barre, Pa., under Act of August 24, 1912.

No. 3. — KETVIRTADIENIS, SAUSIO-JANUARY 17, 1957 — VOL.-METAI 41-JI

Dienos Klausimai

Sausio 10-tą Jungtinės Tautos sudarė specialį "tiesos komitetą" ištirti Vengrijos revoliucijos ir sovietų Rusijos ginkluotos intervencijos reikalą. Rezoliuciją, reikalaujančią sudaryti minėtą komitetą, pasiūlė J. A. Valstybių atstovai. Ji buvo priimta 59 balsais, prieš 8 balsus ir 10 valstybių nuo balsavimo susilaikė. Prieš balsavo visas komunistinis blokas, o iš susilaikiusių pažymėtinos Afganistanas, Eigiptas, Indija, Jordanas, Saudi Arabija, Sudanas, Suomija, Syrija ir Jugoslavija. Tai vis valstybės, kurios nenori bloginti su sovietų Rusija kaimyniškų santykių, arba pataikaujančios. Komitetas sudarytas iš Australijos, Ceylono, Danijos, Tunisijos ir Urugvajaus atstovų. Kadangi Rusija neįleidžia pačion Vengrijon, tai tyrinėjimai bus vedami J. A. Valstybėse ir kitose laisvose šalyse, liudininkais kviečiant pabėgėlius gyvai pergyvenusius revoliucijos eigą ir sovietų Rusijos agresiją. Surinkti faktai bus perduoti Jungtinėms Tautoms. Visa tai panašu į Kersteno rezoliucijos priėmimą U. S. Atstovų Rūmuose ir pravestus tyrinėjimus.

* * *

Sausio 10-tą prezidentas Eisenhower jungtinei Senato ir Atstovų Rūmų sesijai padarė unijos padėties (State of Union) pranešimą. Pasidžiaugęs aukšta šalies ekonomine gerove, prezidentas visai kitokį vaizdą priminė pasaulinės taikos ir ramybės reikalu. "Tvirtai ginkluota imperialistinė diktatūra nenustoja grasinti laisvajam pasauliui," pareiškė prezidentas. U. S. turi bendradarbiauti su tautomis kovojančiomis už laisvę ir kuriomis galima pasitikėti. Amerika pasilikusi viena ir izoliuota nepatikrintų nei savo saugumo. Išlikimas dabartiniam pasauly reikalauja modernaus, ganėtno, patikimo militarinio pajėgumo. Bendrai, prezidento pranešimas buvo daug trumpesnis, negu kitais metais ir jame mažai paliesta administracijos 1957 metų legislatyvinė programa, kurią prezidentas ketina plačiau išdėstyt kitais atvejais.

* * *

Sausio 9-tą rezignavo Anglijos premjeras ir konservatorių vadas Anthony Eden. Priežastį padavė—pašlijusi sveikata neleidžianti eiti tokias dideles ir atsakomingas pareigas. Vienok namieje ir užsienyje manoma, kad Eden'o rezignaciją pagreitino nesekminga invazija Eigipte, suskilimas pačioje partijoje ir pašlijusi ekonominė imperijos padėtis. Dėl Eden'o rezignacijos triumfuoja Egipto diktatorius Nasser, sovietinė Rusija ir kiti jų bičiuliai savindamiesi kreditą. Karalienė Elžbieta II-ji pasitarusi su Churchill'u ir kitais konservatorių vadais, nauju premjeru pakvietė buvusį iždo kanclerį, ekonominį ekspertą Macmillan. Manoma, kad naujasis premjeras netrukus turės pasimatymą su prezidentu Eisenhower išlyginti nesusipratimus kilusius dėl Egipto invazijos ir sutvirtinti abiejų šalių santykius.

* * *

Vasario 16-ji—Lietuvos nepriklausomybės šventė tik už kelių savaičių, vienok iš mūsų kolonijų dar maža žinių apie pasiruošimus ją minėti. Turint omenyje tragingą Lietuvos padėtį, reikalą sustiprinti kovos akciją ir sukelti lėšų tos akcijos rėmimui, svarbu, kad Vasario 16-tos minėjimus rengtų netik didžiosios mūsų kolonijos, bet ir mažiausios. Mūsų veikėjai ir publicistai turėtų paruošti atatinkamų straipsnių angliškiems laikraščiams ir išgauti gubernatorių ir majorų viešus pareiškimus paskelbiant Vasario 16-tą oficialine Lietuvos Respublikos Diena!

* * *

U. S. valstybės departamentas paskelbė, kad Jugoslavijos diktatorius Tito formaliai yra užkviestas atvykti Washingtonan ir būti oficialiu prezidento Eisenhower'io svečiu. Vizitas numatomas balandžio mėnesį. Dėl Tito kvietimo būta karštų protestų. Jis yra Stalino auklėtinis. Nors Maskvos aklai neklauso, bet savo šaly palaiko komunistinį režimą su visais laisvių varžtais ir įžūliais tikybos ir tikinčiųjų persekiojimais, kaip ir pačioj sovietų Rusijoj.

KODĖL BUDELIO SUSLOVO NEĮSILEIDO ITALIJON

Kaip žinoma, į Italijos komunistų partijos kongresą Romoje turėjo atvykti su sovietų delegacija ir Suslovas. Italijos užsienio reikalų ministerija buvo jau davusi leidimą. Kaip tik tuo metu "Elta-Press" paskelbė žinių apie Suslovo ir Sierovo darbus Lietuvoje, Suslovo buvimą Lietuvoje 1944 m. reorganizuojant Lietuvos komunistų partiją ir žiauriausiai slopinant partizanų pasipriešinimą. Visa spauda ir radijas tą žinią su plačiais komentarais panaudojo, šaukdami, kad lietuvių ir vengrų žudikas nebūtų įsileidžiamas į Italiją. Dienraštis "Il Giornale d'Italia" rašė, kad Suslovo, pagarsėjusio žudynėmis Lietuvoje ir Vengrijoje, buvimas Romoje yra ypač nepageidaujamas ir kad tai gali sukelti incidentų. Dienraštis davė taip pat žinių apie jo veiklą, paimtų iš "Elta-Press". Davė ir "Osservatore Romano".

Dienraštis "Il Secolo" didelėmis raidėmis skelbė: "Suslovas, lietuvių ir vengrų žudikas, atvyksta iš Maskvos su Chruščiovo įsakymais". Vedamajame straipsnyje "Kriminalistai" išsamiai aprašyta Suslovo ir Sierovo veikla Lietuvoje. Straipsnis baigtas šiais žodžiais: "Žmonijos išsigimėliai, kaip Suslovas, neturi teisės į Italijos svetingumą. Šalin Suslovas iš Romos, šalin žudytojai iš krikščionybės sostinės!" Panašiai rašė dienraštis "Il Tempo", "Il Popolo", "La Stampa" ir daugelis kitų.

PLB Italijos krašto valdybos pirmininkas pasiuntė Italijos vidaus reikalų ministeriui tokią telegramą: "Italijos Lietuvių Bendruomenė griežtai protestuoja prieš Suslovo, specialaus Stalino patikėtinio 1944 m. Lietuvoje, patriotų žudytojo, daugiau kaip šimto tūkstančių asmenų deportacijų autoriaus, atvykimą į Romą ir prašo Jūsų Ekscelenciją tuoj pat išvyti jį iš kultūringos Romos". Visa ši akcija, sutapusi su vengrų tautos tragedija, padarė tai, kad Suslovui buvo paskutiniu momentu atsakyta viza, ir jis iš Vienos turėjo grįžti į Maskvą. *Elta*

KREIPIMASIS Į LIETUVIŲ ORGANIZACIJAS

VLIKo Vykdomoji Taryba kasdien į Lietuvą per 3 radijo stotis perduoda žinias. Per šias programas galime laisvai tarti savą, lietuvišką žodį.

Šalia politinių žinių ir susidariusios padėties vertinimo, informacijos apie laisvėje gyvenančius mūsų tautiečius klausomos pavergtoje Tėvynėje ir Sibiro tremtyje su didžiausiu susidomėjimu. Su lūkesčiu ir pasiilgimu kiekvienas stengiasi bent slapta sekti programas, bene išgirs kokią nors artimo pavardę, sužinos apie vaikus, kurie išvyko mažytėliai, o šiandien jau yra studentai ir reiškiasi lietuviškoj veikloj, patirs apie lietuvių organizacijas, apie jų veiklą ir žmones. Radijo bangos jiems atneša žinių, jog laisvoje Amerikos žemėje vėl atsikuria savanorių, šaulių, skautų, studentų ir moterų organizacijos, kad ten yra susidarę ir veikia, pradedant zarasiškiais, baigiant zanavykais, įvairūs jų klubai. Išgirs, kas iš mūsų dar sveiki ir gyvi, kaip ir apie tuos, kurie jau mirę.

Todėl prašome visas lietuvių organizacijas, pradedant Naujaisiais Metais, padėti mums šiame darbe—teikti žinių iš savo gyvenimo, kultūrinės buities ir visokios veiklos. Tai yra konkretus mūsų visų ne tik darbas, bet ir pareiga. Žinias prašome siųsti šiuo adresu: Vykdomoji Taryba, Radijo Skyrius, Gartenstrasse 5, (14b) Reutlingen, Germany.

Vykdomoji Taryba

LIETUVIAI TURĖJO GINTI OKUPANTŲ SPALVAS

Australija.—Laisvųjų lietuvių spauda apgailestauja, kad Melburno olimpiadoje sidabro medalį laimėjęs A. Mikėnas ir bronzos—Murauskas turėjo ginti okupantų spalvas ir užsieninės spaudos buvo skelbiami "rusais". Lietuviai linki, kad greičiau ateitų toji diena, kada tiek jie, tiek ir kiti mūsų tautiečiai, turėtų dalyvauti sovietinėje komandoje, galėtų ginti ne okupantų, bet savo tautines spalvas.

Ta pačia proga taip pat buvo atžymėti olimpiadoje dalyvavę lietuvis fechtuotojas Udras ir bėgikas J. Pipėnas. *E.*

BOSTONE ĮVYKUSI ALRK FEDERACIJOS KONFERENCIJA, be kitų nutarimų, nusprendė specialia rezoliucija kreiptis į viso laisvojo pasaulio vyriausybes ir Bažnyčios vadovaujančius asmenis. Tokios specialios rezoliucijos dabar jau išsiuntinėtos kardinolams, arkivyskupams ir vyskupams, laisvųjų valstybių prezidentams, ministeriams pirmininkams, užsienio reikalų ministeriams ir visoms delegacijoms prie Jungtinių Tautų, visiems Amerikos gubernatoriams.

UŽ KRITUSIUS VENGRŲ LAISVĖS KOVOTOJUS vyskupas V. Padolskis Romoje atlaikė pamaldas, kuriose dalyvavo beveik visas diplomatinis korpas, daug italų vyriausybės narių, visa eilė parlamento atstovų, spaudos ir viešojo gyvenimo žmonių. Visur mūsų tautiečiai kuo galėdami padeda vengrams.

VLIKo PILNATIES SESIJA numatyta šaukti kovo mėn. 22-23-24 d.d. Toronte, Kanadoje. Darbų tvarka bus paskelbta artimiausiu laiku.

AUSTIN, Texas.—Sausio 10-tą lėktuvo nelaimėje žuvo 6 kariškiai, kiti 3 sužeisti.

LRKSA VYKDOMOSIOS TARYBOS METINIS SUSIRINKIMAS

LRKSA Vykdomosios Tarybos susirinkimas įvyks vasario 4, 5 ir 6 dd., 1957 m. centro įstaigos patalpose, 73 E. South St., Wilkes-Barre, Pa. Pirmoji sesija prasidės vasario 4 d. 9:30 ryte.

Visi Vykdomosios Tarybos nariai kviečiami susirinkime dalyvauti. Turėsime peržiūrėti pareigūnų raportus ir apsvarstyti aktualius mūsų organizacijos reikalus.

Susivienijimo veikėjai ir nariai, turintys naudingų sumanymų ir sugestijų, prieš susirinkimą pasiųskite centro sekretoriui, kuris visą medžiagą perduos V. Tarybos apsvarstymui.

LEONARDAS ŠIMUTIS, Prezidentas

PRIEDINĖ PROTEKCIJA

Susivienijimo vadovybei malonu pasiūlyt papildomą sutartį, kuri bus išduodama kaip priedinė protekcija asmenims apsidraudžiantiems Susivienijime. Ši priedinė protekcija yra verta dėmesio ypatingai šeimos globėjo, iki jo vaikai taps savarankiais ir galės patys išsilaikyti, arba jeigu šeimos galva perka naują namą, už kurį būtų mortgičius ir tuo pačiu laiku jam būtų reikalinga priedinė apdrauda už mažas išlaidas. Narys gali laikyti tokią apdraudą galėje taip ilgai iki to reikalaus jo šeimos padėtis arba kitos aplinkybės, bet yra apribojama iki 20 metų nuo išdavimo datos ir neprieinama sulaukus 65 metus amžiaus.

Minėtą apdraudą gali imti aplikantai nuo 16 iki 45 metų amžiaus ir ji yra išduodama kartu su reguliarės gyvybės apdraudos certifikatu—Twenty Year Endowment, Twenty Payment Life, Endowment at age 65, arba Life Paid-Up at age 85 klasėse.

Ši sutartis gyvybės apdraudos aplikantui teikia pirmenybę dėl dvigubos jo protekcijos tik už šiek tiek didesnes duokles, negu reguliarių klasių gyvybės apdraudos duoklių ratos. Duoklių ratos yra surūšiuotos, atsižiūrint amžiaus ir yra tos pačios, neatsižiūrint gyvybės apdraudos plano, ir su atsiskaitymo verčių pasirinkimais.

Sutartis skiriasi nuo dvigubo atlyginimo mirties ar nelaimingo atsitikimo atveju, kadangi, neatsižiūrint mirties priežasčių, kuri gali būti dėl nelaimingų ar naturalinių priežasčių, išmokama ekstra suma kartu su reguliarės gyvybės apdrauda, daleidžiant kad mirtis įvyks 20 metų laikotarpy ir kad priedinė protekcija bus galėje.

Bile laiku, 20 metų periode, turint tokią priedinę apdraudą, narys turi privilegiją permainyt sutartį į reguliarinės gyvybės apdraudos certifikatą pagal atsiektą amžį permainos laiku ir be sveikatos patikrinimo, ir gali gauti bile grynais atsiskaitymo vertę, priėjusią permainos laiku, kaip kreditą duoklių užsimokėjimui.

V. T. K.

"LIETUVOJ ĮTEMPTA PADĖTIS"?

1956 m. lapkričio 25 d. "Tiesa" Nr. 276 paskelbė tokį pranešimą: "Š. m. lapkričio 2 d. Kauno miesto kapinėse susirinko piliečiai mirusiųjų atminimo pagerbti. Grupė asmenų pradėjo ardyti viešąją tvarką. Chuliganai Juozas Strekauskas, Grigorijus Piskunovas, Jonas Budrevičius ir kai kurie kiti sulaikyti ir už viešosios tvarkos ardymą patraukti teismo atsakomybėn."

"Tiesa" smulkiau nenurodo, kokio tai iš tikro būta įvykio. Tenka manyti, jog žmonės, kaip paprastai, susirinko per Vėlines į Kauno kapines, ir kas nors įvyko, nes prasidėjo areštai. Mūsų tautiečiai jau iš seniau rinkdavosi kapuose ir pagerbdavo savo artimuosius ar mirusius pasižymėjusius visuomenės veikėjus. Pereitais metais prie Dariaus-Girėno įkapio buvo padėta vainikų, o susirinkę daugiau žmonių net sugiedojo Lietuvos himną. Betgi Vilniuje Rasų kapuose, kaip atvykusieji iš Lietuvos vokiečiai teigia, yra įsimetę banditai. Daug kur žymesnių žmonių įkapiai banditų buvo apgrobstyti. Bet ar tokiais "banditais", tenka manyti, šį kartą skundėsi "Tiesa?" . . . *E.*

LENKIJOS VISUOMENĖS pasitenkinimą kelia "naujas kursas", kuriuo susitaikoma su Bažnyčia, paleidžiami iš koncentracijų stovyklų dvasininkai ir vienuoliai, leidžiama mokyklose dėstyti religiją, grąžinamas bažnytinis turtas etc. Maskvai klusnūs agentai, gerai gyvenę senosiose sąlygose, išstumiami iš savo senų turėtų vietų. *E.*

HALL REZIGNAVO

Washingtonas. — Sausio 11-tą, pasitaręs su prezidentu Eisenhower'iu, Leonard W. Hall paskelbė savo rezignaciją iš Republikonų Nacionalinio Komiteto pirmininko vietos. Rezignacija jeis galėn vasario 1 d.

Manoma, kad Hall bus paskirtas į aukštą federalinę vietą, dar kiti spėlioja, kad jis bus republikonų kandidatas New Yorko valstybės gubernatoriaus vieton. Rinkimai įvyks 1958 metais.

Prezidentas Eisenhower pareiškė apgailestavimą dėl Hall pasitraukimo ir padėkojo už jo šaunų pasidarbavimą republikonų naudai.

Netrukus paaiškės, kas užims Hall vietą. Kandidatų yra daug.

PRIEŠKOMUNISTINĖ DEMONSTRACIJA PARYŽIUJE

1956 m. gruodžio 14 d. Paryžiuje Tarptautinė pavergtųjų kraštų žurnalistų sąjunga suruošė įspūdingas demonstracijas prieš komunistinį imperializmą. Jose žodį tarė prancūzų senato vicepirmininkas E. Pezet, buv. premjeras Bidault, keli deputatai, visa eilė pasižymėjusių politikų. Per demonstracijas išryškinta vengrų sukilimo prasmė, taip pat pasmerkta Sovietų imperialistinė politika Pabaltijo kraštuose. Pabaltiečių vardu žodį taręs latvių ministeris Paryžiuje Groswaldas nušvietė dabartinį Pabaltijo likimą ir jo kovas už laisvę. Pavergtiesiems pareikštos nuoširdžios simpatijos ir drauge įsitikinimas, jog vieną kartą ir jiems išauš laisvės diena. *E.*

PROGRESO VAJŲ PASKELBUS

KUOPŲ ORGANIZATORIAI IR VEIKĖJAI KVIEČIAMI BE JOKIŲ ATIDĖLIOJIMŲ STOT Į DIDELĮ DARBĄ

Vykdomoji Taryba paskelbė 1957 metų Progreso Vajų. Šis vajus turi tokius atlyginimus, kokių nebuvo praeityje. Bile organizatorius ar bile eilinis narys gaus nustatytus komisus ir ekstra boną už įrašymą nemažiau tūkstančio dolerių apdraudos. Taigi, neatsižiūrint ar prirašys daug ar mažai narių, kiekvienas turės gerą atlyginimą.

Kaip vajaus planas parodo, šis vajus yra išdalytas į dvi dalis. Jis tęsis ištisus metus. Vajaus pabaigoje bus suskaityti visi naujai įrašyti nariai ir uoliau pasidarbavę dalyvaus piniginių ir daiktinių dovanų konteste. DAUGIAUSIA ĮRAŠĘ NAUJŲ NARIŲ VYRAS AR MOTERIS TURĖS GALIMYBĖS LAIMĖTI PAČIĄ DIDŽIAUSIĄ DOVANĄ—GENERAL ELECTRIC PORTABLE TELEVISION $150.00 VERTĖS.

Visi kuopų organizatoriai ir veikėjai stokite darban be jokio atidėliojimo. Kuo daugiau įrašysite naujų narių, tuo daugiau užsidirbsite komisais ir laimėsite didesnes pinigines ir daiktines dovanas.

Sekmadienį, sausio 13-tą, Miners Mills įvykęs LRKSA 3-tos Penna apskrities kuopų atstovų susirinkimas, išklausęs pranešimų ir aiškinimų apie Progreso Vajų, vienbalsiai užgyrė ir kuopų veikėjai entuziastiškai pasižadėjo stoti darban.

Vykdomoji Taryba paskelbdama Progreso Vajų, taipgi skelbia įvedimą dviejų naujų labai naudingų ir praktiškų certifikatų, būtent, pilnamečiams DVIGUBOS PROTEKCIJOS ir jaunamečiams TURTO AUGINIMO —ESTATE BUILDER—certifikatus. Šiame numeryje telpa atskiri paaiškinimai apie šiuos certifikatus ir jų naudingumą, tad šioje vietoje plačiau apie juos nekalbėsime.

Dar kartą visi Susivienijimo veikėjai ir bičiuliai kviečiami susidomėti naujais certifikatais ir stot darban, KAD DIDYJĮ PROGRESO VAJŲ PADARYTI VISAIS ATŽVILGIAIS SEKMINGU.

NAUJA JUVENILE ENDOWMENT AT AGE 65 APDRAUDOS KLASĖ

"TURTO AUGINTOJAS"

Estate Builder—turto augintojas yra gyvybės apdraudos planas griežtai šio pavadinimo prasme. Jis apima gyvybės apdraudos, palikimo ir turto auginimo kombinaciją.

Turto auginimo klasės gyvybės apdrauda yra prieinama dėl vaikų nuo gimimo datos iki 16 metų amžiaus, prisilaikant artimiausio gimtadienio. Turi gryno atsiskaitymo vertes, išmokėtos apdraudos ir pratęstos apdraudos pasirinkimus. Grynais atsiskaitymo vertės proporcionaliai yra aukštesnės ir nustatytos pagal Table of Surrender Values verčių atsiskaitymo lentelę.

Dažnu atveju buvo manoma, kad gyvybės apdrauda yra tik palaidojimo išlaidų apmokėjimo tikslams. Šis manymas yra pasenęs ir čia reikia paaškyti, kad gyvybės apdrauda šiandien yra daug didesnės svarbos, negu kuomet nors pirmiau. Gyvybės apdrauda yra turto augintojas su keliais tikslais:

1) Apmokėjimui laidojimo išlaidų mirties atveju;
2) Šeimos apsaugai prieš mortgečių už šeimos namą, kai šeimos galva anksti apleidžia šį pasaulį;
3) Vaikų mokslinimui;
4) Išmokama kaip palikimas.
5) Gyvybės apdrauda vartojama apmokėjimui turto taksų ir kitų skolų.

"Turtas" reiškia nuosavybę arba ko nors įgijimas. Gyvybės apdraudos atveju tai yra piniginis fondas ir kuomet jis įgijamas apsidraudusio mirtimi, arba kaip palikimas, tie pinigai gali būti pavartojami daugeliui tikslų. Tadgi, narys išsiimantis gyvybės apdraudą, pirmoj vietoj siekia aukščiau pažymėtų generalinių tikslų. Turint šiuos penkis tikslus mintyje, Susivienijimas, stengdamasis būti pažangiu, priėmė turto auginimo planą, kaip praktišką, patrauklų ir kaip galimybę už mažas duokles duoti didelės sumos protekciją.

Planas yra Endowment at age 65 su galutina $3,000.00 apdrauda ir už žemas duoklių ratas už galutiną $3,000.00 apdraudą. Tas aiškiai parodo, kad šis planas yra kartu ir gyvybės apdrauda, jei mirtis įvyksta prieš sulaukiant 65 metus amžiaus; arba palikimas—sulaukus 65 metų amžiaus. Apdraustojo jaunamečio mirties atveju, prieš jam sulaukus šešių mėnesių amžiaus, išmokama $250.00 beneficiju; jeigu mirtis įvyksta tarp šešių mėnesiu ir dvidešimties vienų metų amžiaus → išmokama $1,000.00; jeigu mirtis įvyksta tarp dvidešimt vienų metų amžiaus ir prieš sulauksiant 65 metus—išmokama $3,000.00, arba sulaukus 65 metų amžiaus išmokama kaip palikimas $3,000.00 sumoje. Beneficiju sumai didėjant—duoklės nedidėja. Duoklės yra tokios pačios ir pasilieka tokios pačios per visą certifikato terminą.

Tuo būdu turto auginimo planas suteikia tėvams puikią progą pradėt turto auginimą savo vaikams, kuris galutinai pasieks $3,000.00 už mažesnes duokles, negu kainuoja $1,000 Twenty Year Endowment certifikatas.

V. T. K.

GRAHAM MIRĖ GASŲ KAMBARY

Canon City, Colorado.—Sausio 11-tą vietos kalėjime gasų kambary John Gilbert Graham atliko bausmę už baisų nusikaltimą.

Lapkričio 1, 1955 metais, jo paslėpta bomba (motinos čemodane) ore išsprogdino lėktuvą. Žuvo jo motina Mrs. Daisie E. King ir 43 kiti keleiviai. Graham prisipažino atlikęs baisų darbą, kad paveldėti $37,500.00 apdraudą, kurią jis buvo išėmęs motinos vardu.

"GARSAS"

OFICIALUS LIETUVIŲ R. K. SUSIVIENIJIMO AMERIKOJE ORGANAS

LITHUANIAN WEEKLY,
published by Lithuanian R. C. Alliance of America

Išeina ketvirtadieniais. Redaguoja Matas Zujus

73 E. South Street (P. O. Box 32), Wilkes-Barre, Penna.

Raštus (straipsnius ir korespondencijas) redakcija taiso savo nuožiūra.
Nespausdintus raštus grąžina tik patiems autoriams prašant.

GYVENIMAS BOLŠEVIKŲ PAVERGTOJE LIETUVOJE

KĄ IŠ TIKRO REIŠKIA "LTSR"?

Paskiausiu metu atvykusieji iš Lietuvos taip pat patvirtina faktus, jog Kaunas ir kiti miestai atrodo nuskurę, nuplyšę, apšepę. Šiek tiek gražesnis Vilnius—matyti, į jį leis turistus. Žmonės visame krašte skursta medžiagiškai ir turi vilkti baisiausią bolševikinę priespaudą.

Nors bolševikai mėgina įrodinėti kitaip, bet faktiškai Bažnyčia laisvės neturi. Paleistieji iš Sibiro dvasininkai toli gražu negali grįžti į savo eitąsias anksčiau pareigas ir negauna vietos. Neseniai lietuvių užsienio spaudoje pasirodė žinių, kad į Lietuvą būsiąs paleistas ir kankinys vyskupas V. Borisevičius, bet ateina paskiausia žinių, kad jis esąs miręs. Vyskupas Matulionis tebesilsisi Birštone. Vyskupas Ramanauskas prisilaiko Švėkšnoj. Kaune klierikų iš viso esą 69. Kandidatų šiemet buvo 52, bet visų nepriėmė—aiškinta, kad "nesą vietos" . . . Lietuvos dvasininkai ir tikintieji labai pageidauja religinės literatūros. Jiems labai patinka gaunami iš Vakarų "Lux" leidiniai. Prašyte prašo daugiau. Vakaruose išleistais Vizgirdos, Jonyno, Petravičiaus, Krivickienės ir panašiais leidiniais gavėjai okupuotoje Lietuvoje reiškia didelį pasitenkinimą. Siunčiami tos rūšies leidiniai nueina.

Kai kur tikintieji atgauna anksčiau uždarytąsias bažnyčias, nors ir turėdami mokėti už jas didelius mokesčius. Pavyzdžiui Dukšto miestelio katalikų bažnyčia išbuvo uždaryta 12 metų. Šiemet rugpiūčio mėn. atrojoj pusėj vėl buvo grąžinta tikintiesiems. 1956 m. rugsėjo 19-20 d.d. vysk. J. Steponavičius, asistuojamas kun. Č. Krivaičio ir kun. M. Stonio bei kitų dvasininkų, šią bažnyčią pašventino ir 3,000 katalikų suteikė Sutvirtinimo sakramentą. Tai buvo tikrai įspūdinga šventė. Iškilmėse dalyvavo tūkstantinės minios žmonių iš apylinkės ir iš tolimesnių vietovių, net iš Latvijos ir iš Gudijos. Tačiau, iš kitos pusės, komunistai antireliginę akciją Lietuvoje vis stiprina.

Keletas grįžusiųjų iš Lietuvos žmonių praneša, kad siuntiniai iš įvairių kraštų Lietuvą pasiekia. Tačiau, bent šiuo metu, jų gavimas suteikia nepalankią gavėjams atestaciją. Visi, kurie gauna siuntinius, yra registruojami. Taip pat žinomi visi išbėgusieji iš Lietuvos, vedami jų sąrašai ir žiūrima, ar jie palaiko kokius nors ryšius kad ir su tolimesniais giminėmis. Kadangi paskutiniu metu siuntinių kiek padaugėjo, todėl vietoje žmonės mano, kad komunistams bus juos sunku apkaltinti juridiniai, juo labiau, jog visa eilė komuistų tokius siuntinėlius gauna. Bet žmogus, gaunąs siuntinėlius iš užsienio, jau tikrai negali pats patekti į patikimųjų tarpą. Laiškų ir siuntinių gavimas taip pat laikomas kliūtimi paaukštinimui, ekskursijoms etc.

Kolchozai administruojami ne ūkio žinovų, bet pirmoj eilėj komunistams patikimų asmenų. Ir tai dažniausiai jau antros rūšies komunistėlių, kurie tik kelia visokius "baliukus" ir . . . skęsta degtinėje. Jiems rūpi ne žemės ūkį pakelti, bet skleisti komunistinę dvasią ir stiprinti režimą.

Svarbiausia — visame krašte vyksta kova prieš rusifikaciją, už lietuvybės išlaikymą. Lietuvių sąmoningumas ir vieningumas yra nepaprastai dideli. Bet rusai yra užsėdę visas geriausias vietas ir visur stengiasi iškišti savuosius. Mokslus išėjęs jaunimas negali gauti darbo Lietuvoje, nes visos geresnės vietos atiduodamos okupantams ir jų pataikūnams. Todėl ne kartą mūsų tautiečiams tenka palikti savąjį kraštą ir, kaip carų laikais, ieškoti pragyvenimo už tėvynės ribų. Neticsa, kad lietuviai patys gali tvarkytis Lietuvoje kaip norėdami. Ypač jaunimas siekia savo valstybės, kovoja už senąsias tradicijas ir lietuvybės išlaikymą, kur lietuviai būtų tikrieji savo krašto šeimininkai. Dabartinės sąlygos tik dar daugiau didina krašte neapykantą okupantams. Visokie Vilniaus radijo svaičiojimai, kad tik dabar "prasidėjęs tikras ir gražus nepriklausomas Lietuvos valstybinis gyvenimas", yra ne kas kita, kaip piktas pasityčiojimas.

Per "Aukščiausios Tarybos" posėdžius Paleckis ir Sniečkus labai smarkiai užsipuolė laisvėje veikiančius mūsų veiksnius ir Vakaruose esančius lietuvius, skatindami pavergtosios Lietuvos gyventojus netikėti tuo, kas sakoma Vakaruose. Tai parodo, jog žmonės vis dėlto gauna žinių iš užsienio ir nusivokia, kas ten darosi. O krašte nurodoma: Paleckis geriau padarytų, jei imtųsi ką nors gero savajam kraštui duoti, negu per radijus plūdęs laisvėje esančius mūsų veikėjus už jų pastangas atstatyti Lietuvoje nepriklausomą gyvenimą. Izoliuotas Vilniuje komunistų elite, jis gal ir bijo nuvažiuoti į kaimą ir pamatyti visą tikrovę, savo darbo vaisius. Dėl Sniečkaus grąsinimų jaunimui, kad jis drįsta eiti prieš rusus, kritikuoti valdžią ir reikalauti geresnių gyvenimo formų krašte, nurodoma: kodėl Sniečkus nepaaiškina, dėl ko nuo to tariamai "gero gyvenimo" pabėgo nuo bolševikinio režimo į Vakarus jo senutė motina, sesuo ir brolis. Dar daugiau: motina prieš savo mirtį išsižadėjo Kremliaus agento sūnaus Antano ir išvadino jį tautos bei šeimos išdaviku. Paleckio, Sniečkaus, Naujelio ir panašių kitų kalbos rodo, jog lietuvių tauta yra nepalūžusi, orientuojasi padėtyje. Jos laisvės troškimas yra nepalaužiamas. Tai patvirtina ir paskiausia iš Lietuvos į Vakarus atvykę žmonės, nelietuviai, kurie taip aiškina, ką reiškia "LTSR"? Būtent: Lietuvi, tave smaugia rusai . . . Taip interpretuoja krašte žmonės bolševikinę "*L*ietuvos *T*arybų *S*ocialistinę *R*espubliką." *Elta*

LAZDA ATSISUKA KITU GALU

Varšuvos vyriausioji prokuratūra kelia bylas visai eilei aukštų buvusių saugumo įstaigų pareigūnų. Suimtieji aukšti saugumo ministerijos valdininkai kaltinami, kad neteisėtai pradėję bylas ir kišę į kalėjimus daug žymių ir paprastų Lenkijos piliečių, kuriuos visaip kankindavo, išgaudami neteisingus pareiškimus. Persekiojamieji, kankinami, prisipažindavo padarę tokius dalykus, apie kuriuos niekad nebuvo net sapnavę ir apie kuriuos anksčiau nieko nežinojo. Manoma, kad tardymas bus baigtas po kelių mėnesių, o pati byla bus viešai svarstoma po metų laiko. Tarp kaltinamųjų yra buvęs ministeris Romkowskis, garsiojo saugumo ministerijos dešimtojo skyriaus direktorius Antal Feigin ir tos pačios ministerijos tardymų skyriaus šefas Rozanskis. Liudininkai pasakoja apie kalėjimuose įtaisytas kankinimų kameras. Rozanskis pats įteidavęs tardomųjų kankinti. Visi kaltinamieji stengiasi visaip išsisukinėti, versdami bėdą kitiems. *E.*

PALEISTI IŠ SIBIRO VOKIEČIAI PRANEŠĖ, kad Vorkutos stovykloj būta ir dviejų lietuvių medicinos daktarų: Paltanavičiaus ir Garmaus, palyginti, dar gana jaunų gydytojų. Baudžiamojoj srity "Vorkuta", Komi SSSR" laikomi pabaltiečiai iki 1955 m. kovo mėn. nėra gavę iš Vakarų pasaulio siuntinių. Pabaltiečių daug serga džiova. *E.*

JIS GERESNIS, NEKAIP APIE JĮ RAŠOMA

K. BRUŽAS, Chicago, Ill.

Jau keliuose "Garso" numeriuose teko skaityti tam tikri pasisakymai apie Lietuvių Frontą. Esą jis ir toks ir anoks. Žodžiu, apgailėtinas reiškinys. Tatai verčia ir mane kaip "seną" frontininką pridėti savąjį trigrašį. Būtų bergždžias darbas su tais pasisakymais leistis į diskusijas, nes jų autoriai sąmoningai ar nesąmoningai klaidina "Garso" skaitytojus. Toms nesveikos vaizduotės pasakoms apie frontininkų baubą atsverti noriu tik pateikti "Garso" skaitytojams žiupsnį autentiškos medžiagos.

Iš kur ir dėl ko LF atsirado, ir koks jo tikslas?

Bolševikams okupavus Lietuvą, 1940 m. kilo rezistencinis sąjūdis Lietuvių Aktyvistų Fronto vardu. Jam vadovavo buvęs Lietuvos pasiuntinys Vokietijoje pulkininkas K. Škirpa. Jo steigėjais buvo įvairių partijų—krikščionių demokratų, tautininkų, liaudininkų, socialdemokratų—ir partijoms nepriklausę žmonės. Jo tikslas buvo priešintis Lietuvos okupantui, atstatyti Lietuvos nepriklausomybę. Kai Levas Prapuolenis 1941 m. birželio 23 d. LAF vardu pradėjo sukilimą ir sudarė Lietuvos vyriausybę, kai LAF vardu teikė naciams memorandumus dėl Lietuvos nepriklausomybės, taip pat dalyvavo visokių partijų ir partijose nebuvę žmonės.

Naciams LAF uždarius, jo pronacinė dalis sudarė nacionalistų partiją, kita dalis—Laisvės Kovotojų Sąjungą, ir trečia dalis—Lietuvių Frontą. Taigi LF pašaukė gyveniman ypatingos Lietuvos sąlygos. Todėl ir LF pobūdis yra skirtingas nuo partijų. Kaip LAF, taip ir LF gali priklausyti įvairių politinių nusistatymų žmonės, nes rezistencijoje okupantui pirmiausia stovi laisvės kovos uždaviniai. Politinė krašto santvarka po išlaisvinimo rezistenciniai organizacijai yra reikalinga tik kaip laisvės kovos vizija. Todėl ir Liet. Frontui konkreti partinė programa nereikalinga. Rezistencinė organizacija nebūtinai turi po išlaisvinimo tapti partija. Ar LF išlaisvintoje Lietuvoje gyvuos, ar ne, tatai priklausys nuo Lietuvos žmonių noro ir nuotaikų. Tremtiniai išvis komažiau turi pagrindo galvoti, kad išlaisvintos Lietuvos partijos grupuosis aplink juos. Bent LF taip tikrai negalvoja. LF yra kovai dėl Lietuvos laisvės, o ne dėl valdžios jau išlaisvintoje Lietuvoje.

Dėl kokios Lietuvos LF kovoja?

Nors LF kaip rezistencinė organizacija kokios partinės programos neturi, tačiau ir rezistencinė organizacija, kovodama su okupantu, turi turėti prieš akis išlaisvintos Lietuvos vaizdą, turi žinoti, už kokią Lietuvą kovoja. Čia pabrėžtina, kad LF išlaisvintos Lietuvos vaizdą stengiasi susidaryti pagal anglosaksų demokratijos bruožus, nes laisvosios Lietuvos demokratinis tarpsnis parodė, kad 1920-26 m. praktikuotas prancūziškosios demokratijos pavyzdys Lietuvą trumpu laiku nuvedė į autoritetinį-diktatūrinį režimą. Anglosaksinės demokratijos bruožus LF stengiasi skiepyti laisvojo pasaulio lietuviams. Pavyzdžiui paskutiniame demokratiniame Lietuvos seime, neskaitant žydų partijos, lenkų partijos, vokiečių partijos, buvo net septynių lietuvių partijų atstovų. Toks partijų gausumas LF nuomone žlugdė Lietuvos demokratiją. Todėl LF skelbia, kad ateities Lietuva turėtų tenkintis "su juo mažesniu kiekiu politinių partijų." Šiuo atžvilgiu LF mintis atitinka nusistatymą tų, kurie skelbia, kad "any political grouping that is based on the human rights and duties perceptible to reason, creates the maximum possible of civic unity among Christians and men of spiritual vision." LF tiki, kad išlaisvintoj Lietuvoj skirtingų profesinių ir pasaulėžiūrinių nusistatymų žmonės gali sueiti į tą pačią vienodų pozityvių visuomeninių principų plotmę.

Perdaug vietos reikėtų smulkiai išdėstyti, kaip LF vaizduojasi ateities Lietuvą. Apie tai plačiai yra pasisakyta "Į Laisvę" žurnale. (Žiūr. "Į pilnutinę demokratiją"). Bet tie LF pasisakymai nėra kokia partinė programa, o tik pastangos bendrais bruožais pateikti išlaisvintos Lietuvos vaizdą, skatinant tremties lietuvius pergalvoti būsimos Lietuvos demokratinės santvarkos bent pagrindinius klausimus.

Daugelis LF skelbiamų idėjų galima rasti pas vysk. P. Būčį, pas prof. S. Šalkauskį, "Židinyje," "Naujojoje Romuvoje," "XX Amžiuje" ir, savaime suprantama, pastarųjų metų demokratinės minties pasiekimuose. Ir prof. Eretas neseniai "Drauge" rašė, kad frontininkai yra geriausi Šalkauskio idėjų vykdytojai.

Pagrindiniai LF skelbiamos demokratinės santvarkos dėsniai galima sutraukti į šiuos:

1) Valstybė turi gerbti asmens laisvę ir sudaryti galimybes jo laisvai kūrybai;

2) Valstybė demokratijos principus turi vykdyti ne tik politikos, bet ir ūkio bei kultūros srityse;

3) Krikščioniškoji moralė yra privaloma visoje žmogaus veikloje, neišskiriant nė politikos.

Ar LF yra skaldantis, ar jungiantis veiksnys?

Lietuvių Fronto skelbiami demokratiniai dėsniai yra visuotiniai. Joks tikras demokratas jiems prieštarauti negali. Tad savo demokratinės valstybės samprata frontininkai yra anaiptol ne skaldantis, bet tik jungiantis veiksnys.

Bet ne tik savo skelbiamais demokratijos principais frontininkai yra visuomeninės konsolidacijos nešėjai. Tokie jie yra ir savo visuomenine veikla. Nėra buvę atsitikimo, kad bendroje veikloje, pvz. kad ir VLIKe, frontininkai kada nors būtų pasakę: šio ar ano darbo mes nesiimsime, kol mums nebus duota tokio ar anokio pirmininko vieta ar pn. Dėl augštų titulų ir vietų frontininkai sau galvos nesuka. Ir tai suprantama. Rezistencinėje kovoje su Lietuvos okupantu svarbu yra konkretus darbas. Titulai ir augštos vietos valdomenis nevaidina. Kas kita partijų varžytinėse!

Tiesa, frontininkai vienu atžvilgiu—savo išpažįstamų principų atžvilgiu—tai yra kieti, nes Lietuvių Fronto principai nėra guminiai ir netįsta. Todėl kai Lietuvių Fronto bendradarbiai VLIKe 6 balsais nubalsavo piktai apšmeižti nekaltą žmogų tik dėl to, kad jis pasirodė jiems gali būti pavojingas politinis priešininkas ar konkurentas, kuris todėl reikia moraliai sužlugdyti, tai į tokį "bendradarbiavimą" Lietuvių Frontas teturi vieną atsakymą: kol tuo ar kitu keliu šmeižtas nebus atšauktas ir apšmeižtojo geras vardas atstatytas, tol negali būti tolesniam bendradarbiavimui moralinio pagrindo. Frontininkų išpažįstama krikščioniškoji moralė jiems neleidžia net ir vienybės vardan išduoti nekaltą žmogų šmeižto pasmerkimui. Pilotas frontininkams nėra moralės pavyzdys. Nors apskritai savo santykius su kitais žmonėmis frontininkai nori atremti tokiomis taisyklėmis: visur ir visada rodykis tokiu, koks esi. Natūralumas patraukia. Rodyk ne tik savo bičiuliam, bet ir savo priešininkams nuoširdžios simpatijos. Nebūk perjautrus. Kiekvieną žmogų sutik su pagarba ir niekad neįžeisk kito ambicijos. Tegu kiekvienas pajunta, kad tu pastebi jo gerąsias savybes ir jas vertini. Juo geriau žmogų pažįstame, juo dažniau jis pasirodo yra geresnis, nei apie jį galvojame jo nepažindami.

Tokie nori būti frontininkai. Žinoma, išimčių yra visur. Bet tokios išimtys yra ir buvusių 'Garse" apie LF pasisakymų autoriai, nes jeigu jie būtų pasistengę būti nuoširdūs ir geriau LF pažinti, jie nebūtų rizikavę klaidinti "Garso" skaitytojų.

MAŽOJI LIETUVA

Sausio 15 d. — prisiminimas Klaipėdos krašto laisvės pirmosios dienos—mus kasmet sutelkia ties Mažosios Lietuvos problemomis. Tai žemė šimtus metų minta lietuviškos pėdos ir laisvintu lietuvišku prakaitu. Žemė, kurią patys vokiečiai oficialiai vadino Lietuva, kurios lietuviškumą pasauly išgarsino tų pačių vokiečių mokslininkai. Jei dar 19 amžiaus pirmojoje pusėje pasaulio mokslininkų sferose ir literatų salionuose buvo pradėta apie tyrojo jausmo lietuviškąją dvasią ir išviso apie lietuviškąją folklorą, tai viso šio susidomėjimo objektas buvo Mažosios Lietuvos lietuvis. Čia tartas lietuviškas žodis, čia dainuota lietuviškoji daina atidengė pasauliui lietuvių tautą bei jos dvasinį lobyną. Ne Didžiosios, bet Mažosios Lietuvos pirmiausia prisistatė pasauliui. O visdėlto šių lietuvių vaikų gyvenamas kraštas, jo didžioji dalis, nepateko į Lietuvos respubliką, atkurtą tik po keleto dešimtmečių. Pasaulio galiūnai Versalio konferencijoje rado, kad lietuviška tesanti tik šiaurinė šio krašto dalis—Klaipėdos kraštas. Donelaičio apdainuotojo buro vaikaičiai taip ir liko vokiečio valdžioje, su juo iš dalies net apsiprato. Bet dėl to vokiečiais juk nevirto, nors Reicho Geležinis Kancleris ir pastatė jiems daržines su mūro šulais ir "stubas" su skardos stogais . . .

Šios žemės likimas šiandien vėl svyruoja. Uždėjo ant jos savo leteną rusas, uždėjo tam, kad Lietuva atsidurtų jo saujoje, kad būtų jo visiškai apžiota. Bet Rytų Europa dar ne savoje vagoje, joje dar kaupiasi naujos jėgos, kad ir užgniaužtos, bet protarpiais jau pasiskardenančios. Vieną kartą ten viskas išjudės. Durtuvas, juo labiau svetimas, tautų amžiais netvarko. O kas tada atsitiks su Donelaičio buro žeme?

Tai ir yra problema, kuri mums šiandien privalo rūpėti, ties kuria sustoti, kuria rūpintis ir kurią spręsti mes esame įpareigoti Vydūniškųjų Prabočių šešėlių. O mes juk rimtai to klausimo dar nekėlėm. Kitiems mes tuo reikalu dar nieko nepasakėm. Dar neparūpinom svetima kalba nei vienos knygos, kuri skelbtų lietuviškąją tiesą apie šią žemę. Savo tarpe, tiesa, apie tai pasikalbame, net pasižodžiuojame, kitas žiūrėk šioje dirvoje net ir "nusikaltėlių" bei "išgamų" ar "išdavikų" kolekcijas yra pagarsinęs. Matyt, reikėjo kai ką pateplioti ar savo tyrumą iškelti. O kokia gi nauda iš tokių akmenėlių svaidomų į svetimus daržellus? Ne savieji neleidžia šiai žemei sujungti savo likimą su visu lietuviškuoju masyvu. Tad nėra reikalo ir ietis į savuosius laužyti. O jei turime dar energijos, jei tikrai mums rūpi Mažoji Lietuva, pasakykime tai kitiems. Pasakykime tai plačiosioms masėms populiariais leidiniais, priminkime mokslo žmonėms nors keletu straipsnių mokslo žurnaluose. Ir pirmiausia ten, nes jei pasaulio politikai kada nors turės tą klausimą spręsti, jie pirmiausia pasiteiraus nuomonės savųjų ekspertų, savųjų mokslininkų. O tie savo atsakymus suformuluos pagal vokiečių rytų tyrimo institutų skelbiamųjų studijų tezes. Ir priekaištauti mes neturėsime net teisės, nes ne jų, bet mūsų reikalas savas tezes įvesti į mokslo pasaulį. Kiti už mus to nepadarys. *T. Žiburiai*

ČEKAI ŠLYKŠTISI BOLŠEVIKINIU REŽIMU

Prieš kiek laiko iš Čekoslovakijos į Vakarus pabėgo aukštas Prahos užsienio prekybos ministerijos valdininkas, Dr. Č. Šarka. Jo pareiškimu, komunistinis režimas jokiu būdu neatstovauja čekoslovakų tautai. Bolševikinę vyriausybę palaiko tik rusai savo durtuvais. Komunistams palankių tėra ne daugiau kaip 5%, bet tie 5% faktiškai jėga valdo įstatymų leidžiamąją ir vykdomąją valdžias. Tačiau pati tauta šlykštisi dabartiniu bolševikiniu režimu. "Tai yra tikriausia tiesa, kad šiandien Čekoslovakija yra tikra Sovietų kolioninė sritis", pareiškė Dr. Šarka. *E.*

KRUVINI ORDINAI

Sovietų Sąjungos AT prezidiumo įsaku maršalas Žukovas apdovanotas Lenino ordinu ir 4 aukso žvaigždės medaliu (pačiu aukščiausiu Sov. Sąjungoje). Žurnalistai apskaičiavo, kad ant maršalo Žukovo krūtinės sukrauti ordinai ir kitos "brangenybės" yra vertos apie 4,5 mil. šilingų. Galimas dalykas, kad už "pasižymėjimą" Vengrijoje Žukovas gaus dar naują ordiną. Bet nei ant jo krūtinės sutelkti brilijantai, nei visokie kiti jo paaukštinimai niekad nenuplaus nuo jo nekaltai iškerstų vengrų laisvės kovotojų kraujo dėmių . . . *E.*

IR VILNIAUS RADIJAS 1956 m. gruodžio 7 d. patvirtino, kad Vilniaus katedroje yra įrengta dailės muziejaus paveikslų galerija. *E.*

IR VĖL SAMTIS DEGUTO Į...

ST. PAPARTIS, Cleveland, Ohio

Istorija sako mus turint nemaža kūrybinių jėgų. Štai buvo atstatyta nepriklausoma Lietuvos valstybė, ir joje neblogai tvarkėmės: kilo švietimas ir kultūra, stiprėjo ūkis, augo pramonė, gerėjo susisiekimas, gražėjo miestai ir tt. Tai buvo visos tautos pastangų, darbo ir pasiaukojimo vaisius.

Tačiau politiniame lietuvių tautos gyvenime matome ir nuostabiai maža valstybinio subrendimo. Būdingiausias šio gyvenimo bruožas—tai visų kova su visais. Bendros kalbos čia taip maža, o tiek daug partinio egoizmo, oportunizmo, siaurumo. Antai, mūsų kairieji buvo pastoviai nusiteikę prieš Lietuvos Tarybą. Steigiamojo Seimo konstitucija buvo priimta tik vienų krikščionių demokratų balsais, kitoms partijoms balsuojant prieš ją. Toks Lietuvai svarbus žemės reformos įstatymas buvo taip pat priimtas tų pačių krikščionių demokratų balsais, kairiajai opozicijai susilaikant. Krikščionių demokratų balsais išrinkto valstybės prezidento A. Stulginskio kairioji opozicija ilgai nebepripažino ir jį boikotavo. Kairiosios opozicijos laikysena privedė prie to, kad I seimas, per 4 mėnesius negalėjęs nieko padaryti, turėjo būti paleistas. Rinkimus į III seimą laimėję liaudininkai mieliau dėjosi su tautinėmis mažumomis (žydais, lenkais, vokiečiais) negu su opozicinėmis lietuvių katalikų partijomis. Už visa tai atsilygindami, krikščionys demokratai M. Sleževičiaus vyriausybei per 6 jos valdymo mėnesius įteikė net 12 interpeliacijų, ir kiekvieną kartą reikėjo vis spręsti vyriausybės pasitikėjimo klausimą. Toliau gruodžio 17 perversmas ir diktatūrinis tautininkų valdymas. Kai susiorganizavo VLIKas —vėl nepaliaujamos kovos, pradžioje "katalikų" su "laicistais", vėliau "demokratų" su "vadistais", kol pagaliau vieni į kitus spjovė ir išsiskyrė.

Taigi partinio mūsų gyvenimo balansas tikrai nekoks. Dar skaudžiau, kad visos partijos tarp savęs riejasi vis 'Lietuvos labui". Visos jos kalba apie politinio gyvenimo ir darbo vienybę, o pirmiausia težiūri savo interesų, su tuo Lietuvos labu maža ką bendro teturinčių. Kiekviena vis nori būti kitų kaltintoja ir teisėja: žiūrėkite, kokie mes geručiai, tik kiti—nenaudėliai! Mes —burkuoją balandėliai ir nekalti avinėliai, kiti gi—suktos lapės ir plėšrūs vilkai! Todėl atsiminimuose, be retų išimčių, suvesdinėjame tarpusavio sąskaitas ir gyvenimą rodome tokį, kokio patys norime. Politiniuose mūsų straipsniuose dažniausiai pilna neapykantos, niekinimo, žeminimo, net šmeižtų. Nusibodus rietis su tikrais ar tariamais priešininkais, čia pat kimbame į plaukus ir draugams. Buv. mūsų ministerio pirmininko E. Galvanausko žodžiais, kiekviena mūsų partija varo rietenas, kiekviena partija daro sau propagandą, kiekviena partija žiūri tik savęs . . .

Šitai prisiminiau skaitydamas A. Petrausko rašinį "Frontininkai ir katalikų susiskaldymas", kurį radau įdėtą pereitų metų "Garso" 47 ir 48 nr. Tartum norėdami, kad tik neatsikvėptume nuo tarpusavio rietenų, krikščionys demokratai, ilgokai patylomis kentę, šiuo straipsniu paleidžia savo kovos tankų smaigalius prieš frontininkus.

Veltui straipsnyje ieškotume to "katalikų susiskaldymo" konkrečių apraiškų. Sakysim, frontininkų pasisakymų prieš katalikų pasaulėžiūrą, jų Katalikų Akcijos ardymą, kultūrinės veiklos griovimą ir tt. Autorius niekur nenurodo, kad frontininkus kaip katalikus kur būtų dėl jų raštų ir veiklos pasmerkusi Bažnyčia. Priešingai: juos kaip tik matome aktyviai reiškiantis visame katalikų gyvenime, daug kur net jam vadovaujant.

Esą frontininkai išėję iš VLIKo. Bet ar tai "katalikų skaldymas"? Ar VLIKas yra kokia katalikų įstaiga? Ar katalikai turi kurią juridinę ir moralinę teisę VLIKą savintis? Tai jei ir galima daryti kurių nors priekaištų frontininkams dėl išėjimo iš VLIKo, tai tik jau ne katalikybės atžvilgiu.

Susiskaldymo duomenų nerasdami, A. Petrausko straipsny užtat randame daug pripasakota apie pačius frontininkus: kad ne tik kiti, bet ir patys frontininkai nebežiną, kas jie esą; kad juos "į gyvenimą iššaukė tautininkai"; kad frontininkai išėję į kraštutinumus; kad jų skelbiama "apasaulėžiūrinę politiką" "išmintingi žmonės" laiką nesąmone; kad frontininkų vadai nesą asmenybės; kad jie ne tik patys "suklydę žmonės", bet suklaidinę ir dalį lietuvių jaunimo; kad "katalikai" negalį suprasti, kam frontininkai esą reikalingi, ir tt. Šaudydamas į visus šonus, šis krikščionių demokratų tankistas taip įsismagina, kad net pradeda pranašauti: esą kai grįšime į Lietuvą, tai ten "mažai kas klausys tuštokos filosofinės argumentacijos" ir "frontininkai kaip veiksnys ten pasibaigs" . . .

A. Petrausko žodžiais, frontininkų buvimas "byloja tik mūsų nelaimę". Bet ir nusiminti nesą ko: ". . . . vis daugiau jaunimo susipranta ir pasisako už garbingą krikščionių demokratų partiją", turinčią ir asmenybių, ir išminties, ir kitų dorybių.

Šitaip klausimą pastačius, betkuri polemika su A. Petrausku yra nebeįmanoma. Visas jo rašinys toks tipiškas lietuviško partinio politikieriaus pasisakymas. Hitlerio žodžiais, čia tegalima tik "totalinė kova"—kol priešininkas bus parklupdytas ir galutinai sunaikintas.

Šios kovos akivaizdoje mums tačiau kyla keli klausimai.

Pirma, kieno labui ji skelbiama? Lietuvos? Lietuvių tautos? Lietuvių katalikų visuomenės? Bet katalikai ne visi tokie kaip A. Petrauskas. Jie turi savo galvojimą remiančių ir patyrimu. Antai, dr. J. Eretas, buv. mūsų universiteto profesorius ir visuomenės veikėjas, savo 60 metų amžiaus sukakties proga pasisakydamas dėl politinio ateities darbo, gyvenime vietą randa ir frontininkams: "Tačiau ir toliau pasisakyčiau už krikščioniškąją demokratiją ir už tuos niuansus, kuriuos į ją šiandien įneša mūsų jaunieji—Brazaitis, Ivinskis, Maceina, Grinius ir pan." O tie niuansai ir yra ne kas kita, kaip pastangos ir užsimojimai žmogaus pasaulėžiūrą išimti iš politinių kovų lauko. Negi valstybės uždavinys nustatinėti žmogaus pasaulėžiūrą ir ją vykdyti politinėmis priemonėmis? Negi ir po skaudžiausių patyrimų mes būtume nieko neišmokę ir nieko nebeužmiršę? Frontininkai nenori būti "partija", kokių mes turime daugybę.

Antra: niekaip negaliu suprasti, kodėl krikščionys demokratai naujai jų pradedamos kovos lauku pasirenka "Garsą", Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Susivienijimo organą? A. Petrausko rašinys rodo, kokiomis priemonėmis bus kovojama. Šios rūšies politines kovas palikime geriau specialiems politiniams laikraščiams — tokiems kaip "Jaunimo Žygiai" ir pn.

Baigdamas noriu dar paaiškinti ir savo rašinio pavadinimą. Mūsų žmonių yra sakoma, kad samčiu deguto yra užteršiama visa statinė medaus. Negaliu nusikratyti įspūdžio, kad A. Petrausko rašinys ir bus toks samtis deguto, tik lietuvių katalikų gyvenime.

SVAJA IR TIKROVĖ

Vos nušvito mum sielos, krikštolo kolonos,
mistingąja šviesa iš gelmių slėpiningų;
vos didinga vaivorykštė sąspalvių monais
kaip mįslė jas sujungė, ir žemė joms dingo:

štai jau ištiesė ranką tikrovės šėtonas
prie vaivorykštės himno tingiai, abejingai . . .
Suvirpėjo jinai žiežirbų milijonais—
ir nublankus išnyko svaja stebūklinga . . .

Suvirpėjo mum sielos agonijos tonais
ir užgeso, liepsnoje vien mirksnį, sustingo
ir tyliam būdesy jos suprasti nun stengiasi,
kad vaivorykštė gali švytėt tik padangėse . . .

M. Vaitkus

THE LITHUANIAN REVOLT OF 1831

By PRANAS ČEPENAS

(The End)

In February of 1831, a group of peasants from Salantai and Gintališkė refused to go into the Tsar's army as recruits. The years of service were very long and the life in the army was very hard. Led by the nobleman, Borisevičius, and the peasant, Giedrimas, they rebelled. But after several skirmishes with the Russian police who were backed by the Russian army regiments stationed at Telšiai, the rebels were forced to flee to Prussia and hide themselves there, for those caught were handed over to the Russian government by the Prussian authorities.

Despite the regiments of the Russian army which were stationed throughout Lithuania, the country feverishly armed itself, because all desired freedom and self-government. The peasants hated the long years of service in a foreign army, the Russian colonists who took their land, and the different religion; the lower nobility longed for its former privileges and hated the Russian officials who took their various governmental posts away from them. As in almost any other revolt, here too, aside from the idealogical leadership, economic and religious grievances united to arouse the whole country the oppressor.

The Russian government felt the temper of the people and it took various measures to prevent the impending revolt. Not only weapons, but axes and long knives were confiscated. On December 1, 1830, martial law was proclaimed in Lithuania. The Lithuanian people were ordered to provision the Russian army and help in numeruos other ways; death was to be the penalty for disobedience of any of these laws. But at the moment the Russian army was needed in Poland to supress the revolt there, and only the reserves and Regiments of the Invalids were left in Lithuania. Samogitia (a part of Lithuania) was left almost free of the Russian army, providing the opportunity for Lithuanians to revolt as well.

In March of 1831, the Russians demanded requisitions of food, horses, and wagons, and the time for the drafting grew near. On March 26, 1831, armed noblemen and peasants from around Raseiniai (in Samogitia), attacked the city of Raseiniai, disarmed the Russian regiment stationed there, and took over the government of the city. The example of Raseiniai was followed by other Lithuanian cities, and finally the whole Lithuania was in revolt. Everywhere political prisoners and recruits for the Russian army were freed; Russian officials and soldiers were taken prisoners; and government treasuries fell into the hands of the revolting people. At Varniai, a weapon factory was built and cannons were cast from church bells. Craftsmen worked long hours making weapons and clothes for the Lithuainian rebels. The Russians remained in control of only the two largest Lithuanian cities—Vilnius and Kaunas.

The Prussian government went hand in hand with the government of Russia and hindered in various ways the sale of arms and gunpowder to the Lithuanian rebels. But the people of Prussia, especially those along the frontier, showed much sympathy to the rebels.

The port of Palanga, closely guarded by Russian regiments, was greatly desired by the rebels, because they hoped to receive foreign aid through this port; but Palanga and Kaunas had been occupied by the rebels for only a short time. The rebels understood that without a regular army they would not be able to hold out against the Russians very long, nor would they be able to take the capital, Vilnius. This was also understood by the rebel government in Poland and, therefore, some regular army was sent from Poland to help the Lithuanians. General Chlapowski, on his way to central Lithuania, took Lyda on May 31, 1831. He was joined by several outfits of Lithuanian rebels and by a unit formed entirely by the students from the University of Vilnius. From these units a Lithuanian battalion was formed and armed by the General. From another direction Generals Gelgaudas and Dembinski marched into Lithuania. General Gelgaudas became the head of the whole expeditionary force. But discord appeared among the generals as to further military operations. Dembinski wanted to march immediately and take the port of Palanga together with the whole Kuršas seacoast (Kurland), and then wait for foreign help. General Chlapowski wanted to take the capital, Vilnius, first, and this course was finally adopted; but it was too late. While they had been arguing among themselves, the Russians had received reenforcements; and, during the unsuccessful siege of Vilnius, not only the cause of Vilnius was lost, but the whole revolt as well.

The last encounter of any significance with the Russians was on July 8, 1831, near Šiauliai; it fought mainly by Lithuanian volunteers, and it, too, was lost because of the incapability of those in command. On the 9th of July, a conference of the generals took place at Kuršėnai. General Gelgaudas was relieved of his command; he and General Chlapowski then crossed the Prussian frontier where they were disarmed and interned. About 7,000 soldiers crossed the Prussian frontier with them, were also disarmed, and their weapons were sent to the Russians. The rebels interned in Prussia found themselves in an extremely bad situation. The amnesty proclaimed by the Russian Tsar in November of 1831 was valid only in a small part of Lithuania (Augustavas district) and in Poland. Since the rebels came from the whole of Lithuania, most of them stayed in Prussia, for few wished to risk the persecution of the Russians by daring to return. Those who found themselves in Prussia were gathered at three points—Pyliava, Danzig, and Graudenz.

In Paris, a committee was formed under the leadership of Lafayette to help the former rebels who found themselves in Prussia. Their representative, Klein, was sent with 30,000 francs to Prussia to help these rebels. An American Aid Committee, whose president was Samuel Howe, was also formed; he penetrated as far as Elbing and helped the former rebels with food, clothes, shoes, etc., until he himself was forced to leave Prussia. Those that were left in Prussia saw no other recourse but to go to France.

Accordingly, a ship with 164 former rebels left Pyliava in 1832 for France; almost all of them were from Lithuania, including quite a few students. Another ship sailed from Danzig with 426 people heading for Havre. Those who had not left by ship for France or England travelled in small groups through German territories heading for France. The reception of these emigrants by the German people in various places was very friendly: in Leipzig, a concert was organized to honor the former rebels; at the University of Jena, 500 students came out to greet the former rebels; and, in the evening, various fraternities organized meetings and cheered the rebels; in Hessen, a committee was formed to look after the students among the former rebels, and even scholarships were provided to enable them to finish their studies.

In France, certain places were designated for the former rebels to stay, and it was extremely hard to get a permit to move to any other place, especially to Paris. The largest camp of these emigrants was at Besancon; here about 1,000 former rebels, almost all from Lithuania and many students from the University of Vilnius among them, were settled. The emigrants lived in the still standing "camps of the prisoners" (Depots des prisoniers de guerre). Only the former officers could live separately in the cities. The French and English governments spent sums of money yearly to aid these political emigrants.

The political emigrants from Lithuania, in France, England, and other countries kept in close touch with similar organizations of political emigrants from other countries and used their help in bringing up the question of the enslavement of Lithuania and Poland by Russia in the press and the parliament of the free countries of Western Europe. They used every opportunity to inform the people of Western Europe about conditions in subjugated Lithuania and Poland. But news from these countries was hard to get, for letters usually ended up in the hands of either Russian or Prussian police. But the emigrants' love and longing for their homeland was so strong that most of them tried to get at least a handful of earth from their own country to carry around with them.

In December of 1831, initiated by C. Plateris, a Lithuanian Society in Paris was founded; later, emigrants from other lands occupied by the Russians were admitted too. The need to inform Europe about their country and to gather information about the revolt of 1831 in Lithuania and in other lands under the Russians prompted C. Plateris to form the Society. He was the first president, and L. Chodzka was the secretary. An announcement of this Society to the Lithuanian emigrants reads as follows:

Sons of Lithuania!

A tyrant has seized our country; in Siberia live our countrymen. All human rights are trampled; tortures, death, and massacres are everyplace. Being emigrants, we keep our courage, and from here we watch our empty homes and our tormented families. Our desire to conquer the enemy has not vanished. Our country will soon rise again!

In Lithuania, not only were the people themselves persecuted in various ways, but all cultural institutions were also closed. In 1832, the University of Vilnius and many secondary schools were closed. Thus, the Vilnius Library Society was formed in France in order to gather books and preserve them until they could be turned over to the library of Vilnius, because all cultural objects, including books, were taken from Lithuania to Russia.

In Lithuania, after an unsuccessful revolt, the people suffered also. Numerous famillies were deported to Siberia and other Russian lands. The families of the rebels who had fled were also punished. The property of the former rebels was also confiscated, and even children were sometimes taken away and sent to special Russian schools in order to make them Russians and to prepare them for the Russian army. Confiscated estates were given to Russian generals; churches to the ecclesiastics of the Russian Orthodox Church, which was to serve the new Russian colonists.

The conditions in Lithuania right after the revolt of 1831 were well described by a Lithuanian nobleman, Tomas Hernulevičius, who also fled to Western Europe—England. He writes in *Kronika Emigracyi Polskiej* 1839, p. 172: "To oppression, persecution, and cruelty there are no limits; the barbarism of the ages reigns in Lithuania today. There is no class of society in Lithuania which does not burn with hatred of Moscow and which is not ready to offer the greatest sacrifice for freedom. But the people of Lithuania and Samogitia are full of faith in the resurrection of their country."

The Lithuanians 125 years ago suffered terribly under the Russian [illegible] but they still hoped for freedom for their country.

Today, the Lithuanian people are no less persecuted by the Russians than were their ancestors. But we share one feeling with the Lithuanians of 125 years ago—we believe—we believe Lithuania will be free again.

Lituanus

GALIMA ĮSIGYT ŽODYNĄ

"Garso" administracijoje galima įsigyt praktišką dviejų dalių — angliškai - lietuvišką ir lietuviškai - anglišką Marlborough's išleistą žodyną.

Redaguotas Rev. H. H. Pewtress ir Rev. I. Geriko

333 puslapių. Kaina $4.50

Kreipkitės į

"GARSO" ADMINISTRACIJĄ

P. O. Box 32 (73 East South St.), Wilkes-Barre, Pa.

LRKSA 1957 m. Progreso Vajus

Trilypis Kontestas su Reguliariais Komisais, Bonais, Specialėmis Piniginėmis ir Daiktinėmis Dovanomis

Susivienjimo Vykdomoji Taryba su malonumu skelbia naują 1957 metų vajų, kuris pavadintas PROGRESO Vajumi.

Susivienijimo vadovybei malonu atžymėti progresą padarytą paskutiniais metais nusprendžiant įsigyti modernų centro įstaigos namą. Ypatingai malonu pažymėti naują patogią lokaciją Wilkes-Barre mieste, kuri žymiai pakels Kataliką Susivienijimo, taipgi lietuvių bendruomenės prestyžą. TAI YRA PROGRESAS.

Vykdomoji Taryba taipgi priėmė du naujus apdraudos planus ir jau pasirengusi juos vykdyti:

1) Nauja dvigubos protekcijos sutartis mokėjimui dvigubos apdraudos sumos atveju mirties įvykstančios 20 metų narystės periodu, neatsižiūrint mirties priežasties. Ši dvigubos protekcijos sutartis bus išduodama įsirašančiam aplikantui pasirenkant, už žemas priedines duokles bile reguliarinės gyvybės apdraudos klasėje. Aplikantas turi būt geros sveikatos ir turėt nepavojingą darbą.

2) Naujas certifikatas bus išduodamas dėl vaikų nuo gimimo dienos iki 16 metų amžiaus, prisilaikant arčiausio gimtadienio, ir jis bus žinomas kaip turto augintojas.

Ča yra dar DAUGIAU PROGRESO.

Vienas ir tai vienintelis būdas palaikyti progresą—kiekvienam nariui padedant kuopos viršininkams gauti naujų narių. Vykdomoji Taryba, o ypatingai centro įstaiga negali palaikyti progreso be kuopų viršininkų ir narių talkos. Kiekvienas turėtų prisiimt pareigą duoti naujo biznio visuose narystės vajuose, už tai gaunant gerą atlyginimą.

Šis progreso vajus bus išdalintas į dvi dalis. Pirmoji jo dalis užsibaigs dedikuojant naują centro įstaigos namą. Kiekvienas narys turėtų jausti pasididžiavimą dėl naujo namo ir laukti dedikacijos dienos ir ta proga gauti bent po vieną naują narį. Tai bus didelis Susivienijimo istorijoje įvykis.

Padrąsinti narius susidomėti šia programa—kiekvienam nariui gauti naują narį—šale išmokamo reguliaraus komiso Vykdomoji Taryba pasiūlo trijų dolerių boną už kiekvieną pilnametį ir jaunametį narį įrašytą tarp 1957 metų sausio 1-mos iki dedikacijos dienos. Šąlyga yra ta, kad turi įrašyti gyvybės apdraudos nemažiau tūkstančio dolerių, arba kombinaciją siekiančią tūkstantį dolerių. Išimtis yra tik dėl jaunamečių Life Paid up at age 85 plano—už įrašymą šion klasėn narių bonai nebus mokami.

Antroji vajaus dalis bus užbaigta 1957 metų gruodžio 31 dieną. Šios antrosios vajaus dalies laikotarpiu bonai nebus mokami už naujai prirašytą bizni, vienok visas naujas biznis, prirašytas nuo sausio 1, iki gruodžio 31, 1957 metų, bus suvestas krūvon už visą metą ir duos galimybės dalyvauti piniginių ir daiktinių pryzų konkurse. Jeigu kuopa prirašys pilną kvotą narių ir gyvybės apdraudos sumą, kaip žemiau paduotoj lentelėj paduota, gaus pinigines ir daiktines dovanas, kaip toj pačioj lentelėj parodyta.

Nariai	Apdraudos suma	Piniginės dovanos	Daiktinės dovanos
25	$25,000	$100.00 plius	2 G.E. radios vertės $60.00
20	20,000	75.00 plius	1 G.E. Toaster, 1 G.E. Portable Mixer vertės $40.00
15	15,000	50.00 plius	2 G.E. Steam Irons vertės $30.00
10	10,000	25.00 plius	2 G.E. Electric Clocks vertės $20.00
5	5,000	15.00 plius	2 G.E. Electric Clocks vertės $15.00
4	4,000	2 metinės dienraščio "Draugo" prenumeratos	
3	3,000	2 metinės "Lietuvių Dienų" prenumeratos	
2	2,000	2 Susivienijimo Istorijos knygos	

Šias dovanas gali laimėti bile kuopa neapribojant aukščiau parodyto skaičiaus.

SĄLYGOS: Kuopos prižiūrės piniginių dovanų paskirstymą, bet dvi daiktinės dovanos už kiekvieną kategoriją eis asmenims, kurie įrašys kuopoje daugiausia naujų narių.

Taigi čia yra narystės vajus, kuriame kiekviena kuopa ir kiekvienas narys gali lenktyniuoti ir laimėti tas pačias dovanas už aukščiau nurodyto naujo biznio sumos įrašymą.

DIDŽIOJI DOVANA—General Electric PORTABLE TELEVISION $150.00 vertės.

Vyras ar moteris, įrašę daugiausia narių ištisų 1957 metų laikotarpiu laimės Portable Television. Laimėtojas bus atrinktas suskaičius kredito parašus pažymėtus įrašymo aplikacijose.

Tuo būdu šis vajus yra trilypis kontestas.

LRKSA VYKDOMOJI TARYBA

NEW JUVENILE ENDOWMENT AT AGE 65 CLASS OF INSURANCE

"ESTATE BUILDER"

The "Estate Builder" is a plan of life insurance strictly in the sense the name implies. It embodies a combination Life Insurance, Endowment, and builder of an Estate.

The "Estate Builder" class of life insurance is available to children from date of birth to age 16 years nearest birthday. Cash values; paid-up life insurance and Extended Term Insurance options contained in the agreement. The cash values are proportionately higher and in accordance with the Table of Surrender Values.

There was a common belief that life insurance was for the sole purpose of paying funeral expenses. This thought has been outmoded for many years and wish to impress that life insurance today is a greater necessity than ever before. Life insurance is an Estate Builder, with several objectives:

(1) Payment of funeral expenses at the time of death;

(2) Protection of the family against a mortgage on the family home in the event of an early death of the head of the family;

(3) Education of children;

(4) Payment as an Endowment;

(5) Life insurance is used for payment of Estate Taxes and other debts.

The meaning of "Estate" is possession or something to acquire. In the instance of life insurance it is a monetary fund and when acquired through the death of the insured or as an endowment, the money can be used for ever so many purposes. Primarily, however, a person taking life insurance, it is for the general objectives indicated above. With these five objectives in the minds of the people, the Alliance in order to be Progressive, has adopted the "Estate Builder" as practical, attractive and at low cost for the large amount of protection.

The plan is an Endowment at age 65 with the ultimate amount of insurance $3000 and at a low rate of dues for the ultimate amount. As indicated, it is both life insurance if death occurs prior to age 65 years or as an Endowment upon reaching the age of 65 years. In the event of death of an insured child before reaching age six months, $250 death benefits are payable; if death occurs between age six months and 21 years, $1000 is payable; and if death occurs between 21 years and prior to reaching the age of 65 years, $3000 is payable or upon reaching the age of 65 years, $3000 is payable as an Endowment. There is no increase in dues as the death benefits increase. The dues shall be the same and shall remain the same during the entire term of the certificate.

The Estate Builder gives parents a wonderful oportunity to start an estate for the children that ultimately amounts to $3000 at a cost less than the cost for a $1000 Twenty Year Endowment.

V. T. Kvetkas

Bankstowno lietuviai (Australijoj), nusipirkę savo žemės sklypą, nutarė statyti savus kultūriniams reikalams namus. Jie pavadinami: *Bankstowno Lietuvių Klubo Namai "Dainava"*. Pastatas atsieis apie 5,000 svarų. Lietuviai savo kultūriniams reikalams namus yra numatę statytis ir kitose Australijos vietovėse.

E.

GENERALINIO LIETUVOS KONSULATO NEW YORKE PRANEŠIMAS

IEŠKOJIMŲ REIKALU

Generaliniame Lietuvos Konsulate New Yorke yra telkiami asmenų ieškojimai kuriuos gauna Lietuvos Pasiuntinybė ir Konsulatai Jungtinėse Amerikos Valstybėse.

Tie ieškojimai vykdomi tiek skelbimais spaudoje, tiek pasinaudojant adresais, esamais Generalinio Konsulato kartotekoje.

Kad ieškojimų darbas, kuris šiuo metu yra ypatingai padidėjęs, galėtų būti sėkmingiau ir skubiau vykdomas, yra numatyta kiek galint verstis be skelbimų spaudoje, kurie iš viso yra vengtini daugeliu sumetimų, o labiau remtis turimaisiais Generaliniame Konsulate adresais.

Todėl visi lietuviai, kuriame krašte ir kaip seniai jie bebūtų apsigyvenę, ypatingai gi tie, kurie iki šiol dar neturi ryšio su savo artimaisiais ir mano, kad galės būti jų ieškomi, yra prašomi siųsti savo adresus ir trumpas žinias apie save ir šeimą (ištekėjusioms moterims nurodant ir mergautinės pavardes) šiuo adresu: *Consulate General of Lithuania, 41 W. 82nd St., New York 24, N. Y.*

Ryšium su tuo primenama, kad iš seniau tebeveikia įpareigojimas Lietuvos piliečiams, išvykusiems į užsienius, registruotis Lietuvos Pasiuntinybėse ir Konsulatuose. Todėl per spaudą ir nebuvo iki šiol, ir nebus ateityje, ieškomi tie Lietuvos piliečiai, kurie išvyko iš Lietuvos II-jo Pasaulinio Karo (1939-1945 m.) paskoje, ir apsigyveno Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Tokių asmenų ieškant, jiems bus apie tai pranešama tik turimaisiais adresais.

Esamieji Generaliniame Konsulate ir gausimieji adresai buvo ir bus įmanomai saugiai laikomi.

Ieškotojams-paklausėjams naujai įsikūrusiųjų, t. y. trematinių, adresai nebus teikiami, jei tam nebus ieškomųjų asmenų įsakmaus sutikimo. Tokį sutikimą, ar nesutikimą, prašoma pareikšti atsiunčiant adresą, ar atsiliepiant į ieškojimą.

Ieškomiesiems asmenims bus pranešamas ieškotojo-paklausėjo adresas. Visi besikreipiantieji į Generalinį Konsulatą ieškotojai bus tuo pačiu laikomi su tuo sutinką.

Atsižvelgiant į šiuometines sąlygas, besikreipiantieji su ieškojimais yra atleidžiami nuo prideramo konsuliarinio mokesčio. Tačiau, ieškojimų vykdymas sudaro stambias ir sunkiai bepakeliamas pašto ir raštinės išlaidas. Todėl, visi besikreipiantieji su ieškojimais, ar jais kitaip pasinaudojusieji, kurie tik gali, o o taip pat ir visi tie, kurie kada seniau kreipėsi, yra prašomi toms išlaidoms atsiųsti vieną dolerį, arba atitinkamą sumą kitų kraštų pinigais ar tarptautiniais pašto kuponais (International Reply Coupon), gaunamais pašto įstaigose.

Susikaupus dideliam ieškojimų kiekiui, nėra galima norimu greitumu atsiliepti visiems, kurie kreipėsi. Tatai bus padaryta kai tik bus įmanoma, iš eilės atsiliepiant, ar pranešant ieškojimo išdavas.

Šia proga, lietuviškąjai spaudai, jau per eilę metų talpinusiai be atlyginimo ieškomųjų asmenų sąrašus, čia yra reiškiama gili padėka tiek konsuliarinių Lietuvos įstaigų, tiek ir visų lietuvių, kurie tuo keliu yra susiradę savo artimuosius.

New Yorkas,
1957 m. sausio 8 d.

VIETINES ŽINIOS

DAR NEVELU PADĖKOTI!

Š. m. sausio mėn. 3 d., spausdinant "Garse" Nr. 1 straipsnį: "Kalėd. Senis aplankė Elmhursto senukus", dėliai laiku nesuteiktų žinių, liko neatspausdyta šios aukos:

1) Tauru Klubas iš Wilkes-Barre, Pa., aukojo $25.00
2) Šv. Vardo Dr-ja Šv. Mykolo parapijos Scrantone 5.00
3) Altar and Rosary Christian Mothers of St. Joseph, Scranton, Pa. 62.00

Šiems mieliems ir visiems kitiems aukotojams Šv. Marijos Vilos administracija, visos seselės, vienuolės ir senukai nuoširdžiai dėkoja ir nuolat savo brangius geradarius prisimena Šv. Mišių Aukoje ir taipgi savo kasdieninėse maldose. *B. D.*

LIETUVIŲ MOTERŲ KLUBO BALIUS

Wyoming Klonio Lietuvių Moterų Klubo didžiausias parengimas—metinis balius su šokiais—rengiamas sekmadienį, sausio 20, Redington viešbučio svetainėje, Wilkes-Barre.

Rengimo Komiteto pirmininke yra Mrs. M. Gilis, vicepirmininke Mrs. M. Kerestes. Įvairių komisijų narės: Mrs. Ch. Zerecky, Miss Const. Smitly, Mrs. B. Kaslas, Mrs. A. LaVie, Mrs. A. J. Valibus, Mrs. Sally Jeckell, Miss Margaret Pukalis, Miss Irene Chesnowsky, Bolek Maciun, Mrs. J. Venslauskas, Mrs. J. Blandina, Mrs. W. Krolikowski, Miss Milda Casper, Mrs. F. Yuscavage, Miss Marilyn Yuscavage, Mrs. P. E. Kižis, Mrs. T. Mack, Mrs. W. Reiner, Mrs. J. Antanaitis, Mrs. R. Portello, Mrs. A. Hozempa, Mrs. E. Dwyer.

Metiniam klubo parengime dalyvauja ir kitų rajonų viešnios ir svečiai.

LRKSA 17 KUOPOS NARIŲ DĖMESIUI

LRKSA 17 kuopos susirinkimas įvyks sekmadienį, sausio 20-tą, 1957, tuoj po sumos, Švč. Trejybės parapijos svetainėje, Wilkes-Barre, Pa.

Visi nariai ir narės prašomi dalyvauti.

Kuopos valdyba

MINĖS LIETUVOS ŠVENTĘ

Scrantų lietuviai Lietuvos Nepriklausomybės Dieną minės sekmadienį, vasario 17-tą, Šv. Juozapo parapijos svetainėje.

Programos pradžia 2:30 po pietų.

Kalbės U. S. kongresmanas Joseph L. Carrigg, miesto majoras James Hanlon, prelatas J. V. Miliauskas.

Meninę programos dalį išpildys Šv. Juozapo parapijos choras, vadovaujant muzikui Alfonsui Bulevičiui, ir parapijos mokyklos auklėtiniai seselių kazimieriečių vadovybėje.

Visi kviečiami dalyvauti.

APIE MATIKEVIČIAUS KANDIDATŪRĄ

Savaitraštis "Sunday Independent", sausio 13-tos laidoje, išspausdino žinutę, kad Nanticoke mieste eina gyvas pasiruošimas primary balsavimams, kurie įvyks gegužės 21-mą ir kad majoro vieton minima Vinco Matikevičiaus kandidatūra. Žinutėj sakoma, kad jis yra tvirtas kandidatas republikonų tikietu.

Vincas Matikevičius yra ilgametis Luzerne apskrities Teismo Rūmų tarnautojas, dabar užimąs "minute clerk" vietą. Jis yra veiklus legijonierius ir aktyviai dalyvauja lietuvių judėjime ir veikloje. Yra LRKSA 114 kuopos narys, buvęs Susivienijimo Kontrolės komisijos narys, dabar yra Susiv. Statutų komisijos nėrys ir LRKSA 5-tos Penna apskrities sekretorius.

Geriausių sekmių politinėje veikloje!

JONAS AUKŠČIŪNAS ŽUVO KASYKLOJ

Sausio 11-tą Larksville anglies kompanijos kasykloje Larksville Mountain žuvo Jonas Aukščiūnas (Oakschunas), 55 metų, gyv. 68 Nesbitt St., Plymouth. Nukritę akmenys sumalė jo galvą ir kaklą. Ten pat sužeisti kiti du angliakasiai—Joseph Antonick, 49 m., ir John A. Brozena, 51 m.

Nakčiūnas buvo pašarvotas direktoriaus Maslausko įstaigoje, 219 W. Main St., Plymouth. Palaidotas antradienį, sausio 15-tą, iš Šv. Vincento bažnyčios Plymouth'o Šv. Kazimiero parapijos kapinėse, Muhlenburg.

Velionis buvo gimęs Plymouthe ir čia visą laiką gyveno. Priklausė prie Šv. Kazimiero parapijos ir Šv. Vardo Draugijos.

Paliko žmoną, dukterį, sūnų, keturis brolius ir dvi seseris.

A. A. Mirusiems

A. A. EDWARD McCLOSKY, gyv. 77 W. Main St., Wanamie, mirė sausio 10-tą Veteranų Administracijos ligoninėj, palaidotas pirmadienį, sausio 14-tą, iš Šv. Marijos bažnyčios Plymouth'o Šv. Kazimiero parapijos kapinėse, Muhlenburg. Velionis buvo gimęs Alden, Pa., bet ilgiausia gyveno Wanamie. Jis buvo pirmojo pasaulinio karo veteranas. Priklausė prie Šv. Marijos parapijos, Šv. Vardo Dr-jos ir prie veteeranų organizacijų. Paliko 4 sūnus, 2 seseris, brolį, 3 anūkus ir kitus artimuosius.

A. A. TEOFILIUS KRISIULEVIČIUS, Sr., gyv. 604 Perry St., Hanover section, Nanticoke, mirė sausio 13-tą, palaidotas iš Šv. Juozapo bažnyčios parapijos kapinėse. Velionis iš Lietuvos atvyko 50 metų atgal; gyveno Plymouthe, o Nanticoke išgyveno 44 metus. Jis buvo Šv. Juozapo parapijos čarterio narys, taipgi priklausė prie Šv. Vardo Dr-jos. Paliko žmoną Petronelę, sūnus Teofilių, Jr., ir Juozą; dvi anūkes ir keturis anūkus. Laidojimu rūpinosi direktoriai Matikevičiai, 235 Mosier Street, Nanticoke.

A. A. ONA SEBASTIENĖ, gyv. 166 So. Main St., Ashley, mirė sausio 13-tą, palaidota sausio 16-tą iš Sugar Notch Šv. Petro ir Povilo bažnyčios St. Mary's kapinėse, Hanover Township. Paliko vyrą, 2 sūnus, 3 dukteris, anūką, tėvus, 4 brolius ir 3 seseris.

IŠ METINIO 90 KP. SUSIRINKIMO

W. HAZLETON, Pa.—Metiniam 90 kuopos susirinkime buvo plačiai svarstyti naujų narių įrašymo reikalai. Turėdami vietinio Šv. Petro ir Povilo parapijos klebono kun. V. Kupsto nuoširdžią paramą, mes tikimės gerų pasekmių.

1957 metams išrinkta šio sąstato valdyba: pirmininkas—Juozas Treigis, vicepirmininkas—Bernardas Malinauskas; sekretorius—Juozas J. Šilalė, 313 W. Green St., W. Hazleton; iždo globėjai—Michael Yurick ir Petras Stasiukonis.

Susirinkimai laikomi kas mėnuo pirmą sekmadienį, tuoj po sumos, pas P. Stasiukonį, 107 Green St., W. Hazleton.

J. J. Š.

IŠ METINIO 134 KP. SUSIRINKIMO

BROOKLYN, N. Y.—LRKSA 134 kuopos metinis susirinkimas įvyko sausio 6 dieną, 1957 m., kuriame buvo renkama valdyba. Pasiliko tie patys pareigūnai ir nutarta susirinkimus laikyt tuo pačiu laiku—pirmą sekmadienį po pirmo, po 11 val. Mišių, Karalienės Angelų parapijos svetainėje.

Visi nariai prašomi lankyt susirinkimus. *Valdyba*

HELSINKY LEIDŽIAMAS SUOMIŲ DIENRAŠTIS "ILTASANOMAT" atsispaudė pranešimą iš Bradfordo, Anglijoje, kad ten lietuviai, latviai ir estai pabėgėliai įsitaisė savo klubą. Iš senos kopylčios, bendrai ją atsiremontavę, pasidarė tinkamą sueigoms būstą. Per atidarymo iškilmes pabaltiečiai ir jų draugai britai pagerbė kritusius vengrų laisvės kovotojus. Vengrams padėti buvo surinkta aukų. Klubu galės pasinaudoti apie 1,200 Bradforde gyvenančių pabaltiečių. *E.*

VLIKo PIRMININKAS gruodžio 11-16 d.d. lankėsi Chicagoje. Ten su ALTo Vykdomuoju Komitetu tartasi subendrinti informaciją anglų kalba, kad artimiausiu laiku būtų leidžiami abiejų šių veiksnių biuleteniai ir dažniau, ir tokiu tiražu, jog pasiektų visas angliškai kalbančias šalis, tuo pačiu ir Azijos tautas.

PAIEŠKO

Paieškau Florų Prapestį ir Kostanciją Jenukonytę iš Druskininkų miesto.

Patys, ar kas žinot, malonėkite pranešti. Iš kalno nuoširdus ačiū!

JOSEPH G. BUDELIS,
1801 Wickes Avenue,
Baltimore 30, Md.

IŠ MASSACHUSETTS APSKRITIES SUSIRINKIMO

LRKSA Massachusetts apskrities kuopų atstovų metinis suvažiavimas įvyko 1957 m. sausio mėn. 6 d., 1 val. po pietų, parapijos salėj, 492 Seventh St., So. Boston, Mass.

Suvažiavimui pirmininkauti buvo pakviestas Valentinas Vakauza, sekretoriauti — Aleksandras Minkaitis.

Suvažiavimą atidarant, klebonas Pranas Virmauskis sukalbėjo maldą, o po maldos pasakė trumpą gražią kalbelę.

Pagerbta a. a. Prano Razvadausko atmintis.

Atstovų iš įvairių kuopų dalyvavo 15 ir visa apskrities valdyba.

Buvo daug gražių kalbų ir pasitarimų. Nutarta pravesti geresnę propagandą dėl narių verbavimo; surengti kokį nors kultūrinį parengimą, koncertą, gegužinę ar kitką; paraginti kuopas, kad gausingiau dalyvautų įvykstančiam šių metų seime—Baltimorėje.

Klebonui Pr. Virmauskiui paaukoti $25 mokyklos išlaikymui-remontui ir $25 Lituanistikos Mokyklai, Bostone.

Mass. apskrities valdybon išrinkti: pirm.—Stasys Jakutis, vicepirmininkas — Bronius Kudirka, sekretorius — Aleksandras Minkaitis, iždininkas—Jonas Glineckis, iždo globėjai — Louis Drusinskas ir Barbora Balmontienė.

Suvažiavimas baigtas malda.

Po suvažiavimo ten pat įvyko bendri pietūs. *Al. M.*

IŠ METINIO 94 KUOPOS SUSIRINKIMO

S. BOSTON, Mass.—LRKSA 94 kuopos metinis susirinkimas įvyko 1957 m. sausio mėn. 6 d., 11 val., pobažnytinėj salėj, Fifth St., So. Boston, Mass.

Pagerbta a. a. Prano Razvadausko, buvusio kuopos pirmininko atmintis.

94-tos kuopos valdyba 1957 metams yra tokio sąstato: pirmininkas—Alibinas Neviera, vicepirmininkas—Aleksandras Minkaitis, sekretorius—Jonas Venckus, fin. sekretorius—Stasys Jakutis, iždininkas—Stasys Griganavičius; revizijos komisija: Vytautas Vilutis ir Antanas Vileniškis. *Al. M.*

LRKSA 13 KUOPOS VALDYBA 1957 M.

BALTIMORE, Md. — Sausio 6-tą laikytam metiniam 13 kuopos susirinkime, šale kitų reikalų išrinkta valdyba 1957 metams. Perrinkti tie patys viršininkai. Sąstatas toks: pirmininkas M. Paškauskas; vicepirmininkas A. Weisengoff; nutarimų raštininkė—Ona Kisielienė; finansų raštininkas — Juozas G. Budelis.

Kuopos susirinkimai laikomi kas pirmą sekmadienį, po antrų Mišių (9:30 ryte), Šv. Alfonso parapijos mokyklos patalpose.

J. G. B.

LRKSA 126 KUOPOS VALDYBA 1957 M.

COALDALE, Pa. — LRKSA 126 kuopos metiniam susirinkime 1957 metų valdybon perrinkti tie patys viršininkai, būtent: pirmininku J. Bacevičius, sekretorium—Jurgis Bacevičius, 1223 W. Phillips St., Coaldale. *G. B.*

SKULPTORIUS T. ŽIKARAS, vienintelis lietuvis, dalyvavo 3 australų olimpinėse parodose. Tarp australų jis yra susidaręs gerą vardą.

KOVOSE DĖL LIETUVOS

Parašyta
GENEROLO STASIO RAŠTIKIO

Pirmas tomas, 704 puslapių gausiai iliustruotas; kietais viršeliais ir spalvota aplanka. Autorius pirmame atsiminimų tome liečia ir pavaizduoja nepriklausomos Lietuvos gyvenimą su garbingais laimėjimais ir žaliingomis klaidomis, taipgi vaizdžiai apibudina atėjusias audras, kurios sunaikino Lietuvos nepriklausomybę ir atnešė lietuvių tautai baisias kančias ir vargus.

Kaina $7.00.

Užsisakant kreipkitės į
"GARSO" ADMINISTRACIJĄ
P. O. Box 32 (73 East South Street)
Wilkes-Barre, Penna.

LIETUVIŲ IR LENKŲ VEIKĖJŲ PASITARIMAI

1956 m. gruodžio 3 d. lenkų iniciatyva turėtas informacinis pasitarimas su lenkų egzilinių veiksnių atstovais. Iš lietuvių pusės dalyvavo prof. J. Kaminskas, V. Sidzikauskas ir Dr. A. Trimakas, iš lenkų—A. Ciolkosz (atbianski, B. Biega ir F. Gadomsbianski, B. iBega ir F. Gadomski, atstovavo Lenkų Radai Londone, kurios atstovybė yra New Yorke. A. Ciolkosz yra tos Rados egzekutyvo pirmininkas. Tai buvo pirmas toks bendro informacinio pobūdžio pasitarimas po dviejų metų, ypač apie paskutinius įvykius Lenkijoje. Kitas pasitarimas, kaip Elta informuojama iš New Yorko, numatytas sausio viduryje. *E.*

N. ZELANDIJOS LIETUVIAI, sueję 7-riems metams nuo jų atvykimo, beveik visi gyvena gerai įrengtuose ir susitvarkytuose nuosavuose namuose. Dabartinę krašto valdybą sudaro: C. Liutikas — pirmininkas, A. Mitkevičius — pavaduotojas, V. Grigaliūnas—kasininkas ir Tautos Fondo įgaliotinis, V. Procuta—kultūros ir meno vadovas, J. Paplauskas—sekretorius. Visa eilė lietuvių jau gavo N. Zelandijos pilietybę.

MELBOURNO MIESTE, Australijoj, 1956 m. gruodžio 2 d. suruoštas lietuviškosios dainos koncertas praėjo su dideliu pasisekimu. Didžiulė salė buvo pilna žmonių. Atvyko nemaža lietuvių ir iš kitų kolonijų. Ta proga buvo taip pat suruošta lietuvių dailininkų paroda. Dalyvavo 10 dailininkų su 74 kūriniais. Drauge buvo išstatyti Giedraitytės lietuviški audiniai.

BOLŠEVIKINIS SAUGUMAS, norėdamas nuslėpti savo tikruosius kėslus, tokiais atvejais paprastai vis naudojasi "vykdomaisiais komitetais," "profesinėmis sąjungomis," "iniciatyvinėmis grupėmis" etc. Faktai rodo, kad paskutiniuoju metu dar padidėjo terorizavimas kai kurių Vakarų Europoj gyvenančių mūsų tautiečių, kurie turi Lietuvoj artimų giminių. *E.*

BUDAPEŠTAS.—Sausio 11-tą keli tūkstančiai darbininkų apleido darbus dviejose geležinkelių reikmenų dirbtuvėse. Pranešama, kad raudonųjų milicininkai kulkosvaidžiais šaudė į darbininkus ir kelis sužeidė. Darbininkai nepatenkinti režimu, darbo ir atlyginimo sąlygomis.

ARGENTINOS LIETUVIŲ VISUOMENĖ sulaukė naujo lietuvio dvasininko—1956 m. gruodžio 2 d. La Platos arkivyskupas įšventino į kunigus mūsų tautietį Juozą Stasiulevičių, gimusį Buenos Aires mieste. *E.*

PULK. J. LANSKORONSKIS, VLIKo Praplėsto Prezidiumo išrinktas VT pirmininku, tariasi su grupėmis ir su atskirais asmenimis dėl sudarymo naujos V. Tarybos.

BUENOS AIRES, Argentina.—Sausio 11-tą, tik pakilęs iš Buenos Aires stoties, nukrito ir sudužo dviej vinžinų keleivinis lėktuvas. 11 asmenų žuvo, 22 sužeisti.

PHILADELPHIA. — Sausio 11-tą automobiliaus nelaimėje žuvo policistas Daniel Meehan, 31 metų, ir policistė Mrs. Stella Donahue, 28 m. Abu tarnavo prie Juvenile Aid Bureau.

VLIKo PREZIDIUMAS IR VYKDOMOJI TARYBA Kalėdų švenčių ir Naujųjų Metų proga atskiru atsišaukimu radijo bangomis kreipėsi į pavergtąjį kraštą.

ALGIERS, Algerija. — Sausio 11-tą prancūzų oficialai paskelbė, kad prie Ouarsenis dviejų dienų kautynėse žuvo 43 nacionalistai sukilėliai.

ANDOVER, N. B. — Sausio 10-tą New Brunswick kalnuose nukrito ir sudužo U. S. naujas ir didelis bomberis B52. Žuvo 7 kariškiai, vienas išsigelbėjo.

M. BABRAUSKAITĖ pradėjo dirbti N. Zelandijos valstybinio turizmo įstaigoj.

LEEDEY, Oklahoma.—Sausio 12-tą, čiužinėjant, įlūžo farmos tvenkinio ledas ir prigėrė penki berniukai.

JAU LAIKAS UŽSIPRENUMERUOTI SUSIVIENIJIMO ISTORIJĄ

Susivienijimo Istorija jau spausdinama. Bus stambi 400 puslapių knyga. Istorija pavaizduoja lietuvių ateivystės pradžią, vargus ir įsikūrimą Jungtinėse Amerikos Valstybėse; organizavimą pirmųjų parapijų, draugijų, organizacijų, laikraščių, kovas su skaldančiomis lenkybės ir laisvamanybės įtakomis. Plačiausia pavaizduojamas Susivienijimo gyvavimas ir jo atlikti darbai.

Susivienijimo Istoriją parašė Dr. Antanas Kučas, Scrantų universiteto profesorius.

Vykdomosios Tarybos nutarimu, kurie Susivienijimo Istoriją užsisakys iš anksto, būtent, iki šių metų gruodžio 31, kaina bus **$2.50.** Kurie vėliau knygą pirks — kaina bus **$3.00.**

Tad pasinaudokite proga ir be jokių atidėliojimų užsiprenumeruokite. Išpildykite žemiau paduotą blanką, pridėkite **$2.50** ir siųskite **Lithuanian R. C. Alliance of America, P. O. Box 32 (73 E. South St.), Wilkes-Barre, Pa.**

ISTORIJOS UŽSIPRENUMERAVIMO BLANKA

Šiuo užsisakau LRKS Istoriją ir siunčiu $.....

Vardas - pavardė .....

Numeris ir gatvė .....

Miestas ..... *Zona* ..... *Valstybė* .....

Parašas .....

LAIŠKAS IŠ LIETUVOS RAŠYTAS KŪČIŲ DIENĄ

Žemiau dedame ištraukas iš laiško, rašyto 23-jų metų merginos savo tetai gyvenančiai Chicagoje. Laiško rašėja dirba kolchoze. Jos tėvą ir dėdę komunistai nužudė. Laiškas parodo kokiomis nuotaikomis sutinkamos šventės ir kiek paguodos teikia gilus tikėjimas klaikiame komunistų sukurtame "rojuje."—*Redakcija.*

Neliūdėk, močiute, kad prie Kūčių stalo
Šiemet viena vieta pasiliks tuščia . . . .
Ir nelauš iš rankų tos baltos plotkelės,
Kuris pernai laužė ir dar buvo čia.

Šiandien gruodžio dvidešimt ketvirtoji diena. Aušta tytas toks vėjuotas ir nykus. Jei nebūtų šiandien šv. Kūčių diena, būtų galima pasakyt, kad perdaug negailestinga ir žiauru, bet kaip prisimeni, kad Dievas tokiam šaltyje užgims Betliejuje, be priekaišto ir skundo Jis aplankys mūsų gimtąją šalį, nes Jam nebaisios šėlstančios audros. Jis eis pro tėviškės pakrypusias bakūžes, Jis aplankys elektromis nušviestą miestą, Jis vaikščios, kaip tas bedalis, po siauras gatveles ir belsis į kiekvienas duris, nepamiršdamas nei vienos kaštanais apaugusios grįčiutės... Bet, dėja, kaip mažai Jis atras šitdžių, kurios Jį, keleivį, priglaustų, daug kas Jį pamiršta dėl savo laimės, dėl tuščio, kaip kaukuolė, gyvenimo, dėl pinigo, dėl garbės ir karjeros. Daug kur Jo nepriims į namus ir koks Jis liūdnas turės palikti tas duris ant kurių bus užrašyta: mes gyvenam be tikėjimo, be sąžinės ir gal būt be ateities; mes šiandien laimingi. Bet Jis ras, nežiūrint šalčio ir audros, širdžių, kurios, nieko nepaisant garbina Jį. Tiesia rankas kūdikiai, našlaičiai; suklaupę seneliai tiesia savo kaulėtas rankas ir gal būt tyliai riedės ašara raukšlėtu veidu. Jaunimas Jį iškels ant rankų ir neš savo gyveniman dėl savo ateities ir laimės. Tokie žmonės neskriaus menkiausio, jie pakels parkritusį, alkaną, papenės ir niekam neišspaus ašaros karčios, bet tik jas šluostys. Dabar aš žinau, kad tik tikėjimas ūgdo galiūnius, tik su tikėjimu nelūžta jie savo gyvenime; nors ir audra siaučia—jie nelinguos, kaip nendrės, bet kaip tvirti ąžuolai. Ateis vakaras, gal audra nurims ir mūsų tautos saujelė sėsis, galima sakyt, prie bendro Kūčių stalo. Kaip mažai bus, ir kaip bus liūdna tą šventą vakarą, kada daug bus tuščių vietų prie užtiesto stalo; daug kas nelauš baltos plotkelės ir su bendra šeima nekalbės poterių, tik liūdnai liūdnai mirksės uždegta Kūčių stalo žvakutė ir nevienam riedės veidu ašara karti, o tuščias vietas puoš eglės šakutė vardan žuvusių, išklydusių vieškeliais pilkais. Ir kažin ar besurinks kas į išdraskytą šeimos bendrą lizdą.

Sveikinu jus, tetut! Visa jūs šeimynėlė vakare sėsit prie kūčių stalo ir tikrai žinau jūs prisiminsit mažąją tėvynę, savo tautiečius ir liūdnas šešėlis slankios jūsų veiduose. Nesvarbu, kad toli vieni nuo kitų, bet tą vakarą visi būsim kartu, visi . . . ir tie, kurie po žemėm, ligoniai ir pasmerkti mirti. Nesvarbu . . . mes gyvensim kartu."

Į ZELANDIJĄ ATVYKO leitenantas J. Jančys, kurį švedai buvo išdavę su kitais pabaltiečiais bolševikams. Sovietų Sąjungoj koncentracijos stovyklose jis buvo išlaikytas per 10 metų, o dabar atvyko pas savo šeimą.

"GARSO" KNYGŲ KATALOGAS

MALDAKNYGĖS

RAMYBĖS ŠALTINIS. Surinko prelatas P. M. Juras. Išleido Lietuvių Katalikų Spaudos Draugija, Chicago, Ill., 1954 m. 544 puslapių. **Kaina $3.00.**

ŠVENTOJI VALANDA—Maldos ir Giesmės. Sutaisė kun. J. K. Miliauskas. Tai vienatinė Amerikoje išleista maldaknygė, kurioje telpa maldos ir giesmės su gaidomis, kad žmonės gali sekti kunigą maldose ir giedoti giesmes su choru. **Kaina 15c. Imant nemažiau 10 egzempliorių—10 centų.**

ŽYMIAI NUPIGINTOS MALDAKNYGĖS

MALDŲ VAINIKĖLIS (originalė kaina 70 centų) ..... .50

MALDŲ RINKINĖLIS, juodais apdarais ..... .40

NAUJASIS TESTAMENTAS. J. E. Arkivyskupo Juozapo Skvirecko vertimas. NAUJASIS TESTAMENTAS apima visas keturių evangelijų knygas; Apaštalų Darbų aprašymą; laiškus Apaštalų: šv. Povilo, šv. Jokūbo, šv. Jono, šv. Judo ir gilųjį ateinančių iš ano pasaulio dalykų Apreiškimą, surašytą apaštalo šv. Jono. Naujame Testamente yra surašyta Viešpaties Jėzaus darbai ir stebūklai. **Stipriais audeklo apdarais $3.00; popieriniais viršeliais—$2.00.**

ŠVENTŲJŲ GYVENIMAI—Skaitymai kiekvienai dienai. Knyga turi netoli 1000 puslapių, gausiai paveiksluota, puikiais, stipriais apdarais su aukso kryžium ant viršaus. **Kaina tik $4.00.**

ĮVAIRAUS TURINIO

DON KAMILIAUS MAŽASIS PASAULIS. II-ji dalis. Parašė Giovanni Guareschi, sulietuvino kun. A. Sabaliauskas. Vertėjo žodžiais, šis kūrinys, "išvertas į kitas kalbas, sulankė didelio susidomėjimo, tad mums, lietuviams, pažįstantiems geriau, negu kiti, komunizmo tikslus ir dvasią, bus dar greiau suprantamas ir dar labiau vertinamas." **Kaina $2.00.**

CROSSES (KRYŽIAI)—Romanas. Parašė Vincas Ramonas. Anglų kalbon išvertė Milton Stark. Išleido "Lietuvių Dienos". Įdomi knyga angliškai skaitantiems. 329 pusl. **Kaina $4.00.**

VAI LĖKITE DAINOS—Gražiausių Liaudies Dainų Rinkinys. Parašė kun. J. Dabrila. Papildytą rinkinį išleido kun. Pr. M. Juras. Knyga 288 puslapių, nedidelio formato. Telpa 288 gražiausios populiariškiausios liaudies dainos. **Kaina $1.00.**

THE EVENING SONG (Vakarinė Daina). A collection of Lithuanian Folk Tales, Legends and Fables. Compiled and translated by Vytautas F. Beliajus. Kaina $3.00.

AUDROSE—Bakužaičio eilėraščiai $1.50
JOBO DRAMA, prof. Ant. Maceinos 2.00
ŠVENTIEJI AKMENYS (eilėraščiai), Fausto Kirkos 2.00
DIDYSIS INKVIZITORIUS, prof. Ant. Maceinos 2.00
MIŠIOS, Jeronimo Kačinsko 1.50
LIAUDIES DAINOS, IV, K. V. Banaičio 2.00
100 LIAUDIES DAINŲ, K. V. Banaičio 7.00

Užsisakant kreipkitės į
"GARSO" ADMINISTRACIJĄ
P. O. Box 32 (73 E. South St.), Wilkes-Barre, Penna.

Uždirbk
TAUPMENOMIS
3 %
TAUPYMAI APDRAUSTI IKI $10,000.00
PASKOLOS PIRKIMUI, STATYMUI AR PERTAISYMUI NAMŲ
Superior Savings & Loan Association
Telephone HE 1-2498
6712 Superior Ave. Cleveland 3, Ohio